Влада — Радам!

Голос України

Газета Верховної Ради України ◆ № 154 (404) ◆ П'ятниця, 14 серпня 1992 року ◆ Ціна 1 крб.

НАРЕШТІ ДОМОВИЛИСЬ

Прем'єр-міністр України В. П. Фокін і представники профспілкових об'єднань України — Федерації незалежних профспілок, Солідарної профспілки, Федерації профспілки працівників кооперації та інших форм вільного підприємництва, Рад профспілки залізничників і транспортних будівельників, Збройних Сил України, профспілки працівників Академії наук — підписали угоду на друге півріччя 1992 року.

Документ охоплює широке коло соціально - економічних питань, на яких зосереджуватимуть свої зусилля уряд і профспілкові об'єднання України. Їх вирішення дозволить протидіяти певною мірою процесам дестабілізації в економіці і суспільстві.

Підписана Угода стане основою для укладення Генеральної та тарифних угод на 1993 рік. Вона відкрита для підписання усіма профспілковими об'єднаннями України, що мають національний статус, протягом місяця від дня її опублікування.

Звісно, не кожен з нас бував тут — коло під'їзду найголовнішого банку України, отож, і не бачив цього сердитого напису. Що він означає! Зупинити інфляцію! Ваші слова, образно кажучи, та Богові у вуха!

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Відповідно до рішення Кабінету Міністрів з 20 серпня 1992 року на морських суднах, зареєстрованих в Україні, буде піднято Державний прапор України.

Міністерству закордонних справ доручено проінформувати іноземні держави та генерального секретаря Міжнародної морської організації про зміну прапора на морських суднах, зареєстрованих в Україні.

ЗАПОРІЖЦІ ЗАВЕРШИЛИ ЖНИВА

ЗАПОРІЖЖЯ, 13 серпня. (УКРІНФОРМ). Обмолот ранніх зернових і зернобобових культур в основному завершили хлібороби області. Одержано валовий збір зерна більш як 2,2 мільйона тонн, середня урожайність становила майже 33 центнери з гектара. Найвищий урожай (близько сорока центнерів, а озимої пшениці — навіть більше) одержали хлібороби Приморського, Пологівського і Вільнянського районів.

А ось продано зерна державі поки що менше половини з передбаченого держзамовленням, — трохи більш як 600 тисяч тонн. Продаж хліба триває. Зараз на токах його доробляють, очищають і доводять до необхідних кондицій.

Паралельно з цими роботами хлібороби Запорізької області ведуть зачищення полів, їх підготовку під осінню сівбу або пар, завершують скиртування соломи, проводять останні перевірки техніки перед її виведенням на «зелені жнива» — силосування.

ЗУПИНИТИ РАХУНОК ВТРАТАМ

Учора до Міністерства закордонних справ України був запрошений представник Республіки Хорватія в Україні Івіца Трнкоп. Перший заступник міністра закордонних справ Микола Макаревич висловив йому глибоку стурбованість Президента й Уряду України у зв'язку з новими втратами серед українського батальйону миротворчих сил ООН внаслідок провокаційних дій супротивних сторін.

Український контингент перебуває в Сараєві за згодою боснійської сторони, яка взяла на себе зобов'язання убезпечити виконання українськими військами покладеної на них гуманної місії. Обстріли військовослужбовців СООНО є грубим порушенням загальновизнаних принципів та норм міжнародного права і можуть розглядатися урядами країн, що надсилають свої військові контингенти до миротворчих сил ООН, як ворожі акції проти їхніх громадян.

Микола Макаревич попросив Івіцу Трнкола передати Президентові та Урядові Хорватії прохання використати весь свій авторитет і вплив для створення умов, що гарантували б безпеку українському військовому контингентові в Сараєві. Хорватський представник запевнив українську сторону, що негайно передасть це прохання Урядові Республіки Хорватія, і висловив впевненість, що його країна зробить все можливе для убезпечення перебування українського батальйону в Сараєві.

ПАЛАЄ ПОНАД 1000 ГЕКТАРІВ

11 серпня в Чорнобильській зоні виникло п'ять осередків пожеж у лісі і на трав'яному настилі, загальною площею близько 725 гектарів. У селах Губин, Коленці, Стечанка, Луб'янка, Роз'їжджє, Опачичі та Рудня Іллінецька згоріло більш як 400 будівель, загинув один чоловік, особу якого поки що не встановлено.

На місця пожежі направлено додаткові підрозділи пожежної охорони з Києва та Житомирської області. Найскладніша обстановка — поблизу сел Губин, Опачичі та Луб'янка. Гасіння пожеж продовжується на площі близько 650 гектарів.

Радіаційний рівень становить від 21 до 56 мікрорентген на годину.

В Чорнобилі проведено засідання обласної комісії з надзвичайних ситуацій.

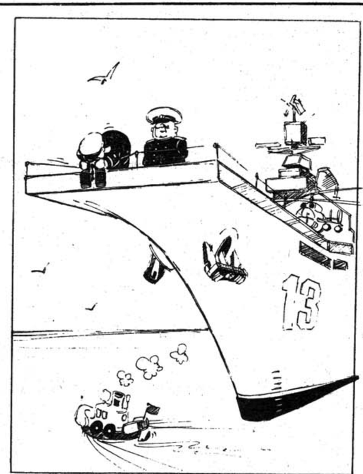
Понад 300 гектарів лісу та 50 гектарів торфополів охоплено вогнем у Рівненській області. Горять торфові поля і ліси й на Львівщині, Волинщині та Черкащині.

Для узгодження дій та сил пожежних служб в апараті МВС України і на місцях створено оперативні штаби. До найнебезпечніших районів виїхали керівники Головного управління протипожежної охорони. В УВС областей, що межують з районами стихійного лиха, готують відповідні резерви. Керівникам УВС дозволено переводити особовий склад на посилений варіант несення служби.

Центр громадських зв'язків МВС України.

ЧУДО-ЛІНЗИ

Лінзи, які дають можливість швидко знімати ретинограму очей, розроблені спеціалістами малого підприємства «Медап», що в Тернополі. «Читаючи» з їх допомогою очі пацієнтів, офтальмологи встановлюють не тільки причини захворювань, а й можуть запобігти виникненню деяких хвороб. Колектив МП підтримує зв'язки з ученими Харкова і Москви, що дає йому змогу розробляти медичну техніку як для великих клінік, так і для районних поліклінік.

Касатонов: «А оце передамо Україні».

Мал. Володимира КИСЕЛЬОВА.

2

ЗАЯВА ПРЕС-ЦЕНТРУ ВМС УКРАЇНИ

Незважаючи на Угоду, підписану в Ялті Президентами України і Росії, обстановка на Чорноморському флоті поки що не стабілізувалась. Про це свідчить заява прес-центру Військово-Морських Сил України.

(Закінчення на 2-й стор.).

Пишемо нову Конституцію України

Захистіть мадонну з малюком!

У проекті Конституції України (розділ III, глава II) обіцяно захищати права сім'ї, материнства й дитинства. Та сьогодні наше суспільство перебуває на межі недовіри до всіх цих обіцянок, запевнень, які, до речі, щедро роздавали і раніше. Підтвердження тому—ліжка, що порожніють у пологових будинках, відмови у більшості випадках молодих подружжів мати другу дитину, сироти, кількість яких збільшується невпинно.

У документі обіцяно рівноправ'я подружжя у сімейних стосунках. Але ж від такого «рівноправ'я» наші жінки вже стомилися. Це та ситуація, коли через передні двері в автобус сідає жінка з важкою торбиною, а через задні — чоловік з цигаркою в зубах. Закон — він, як повелося, залишиться на папері. А життя — ось воно, поруч вирує. Сьогодні, на жаль, править бал не закон, а мораль суспільства, та, якою вона є.

Золоті рядки в проекті Конституції про те, що держава гарантує соціальну допомогу молодим, багатодітним і неповним сім'ям. Але про яку повноцінну допомогу може йти мова, коли в нашому нестабільному суспільстві стільки болячок, коли майже кожен потребує підтримки?! І все ж дати землю тим, хто хоче її мати, забезпечити бажаючих будівельними матеріалами для зведення житла, формувати у суспільстві почуття поваги до сім'ї і матері — все це держава зобов'язана зробити.

Час від часу по телебаченню сутенери великого бізнесу рекламують нічні клуби, малі підприємства з сумнівною репутацією і великим майбутнім, всілякі принади представниць «однієї з найдревніших професій». А ось про материнство, сім'ю телепередач обмаль, хоч всі розуміють: сім'я — основа нації, держави.

Наше суспільство хворе, хвора його сильна половина. Але ж повинен врешті-решт спрацювати інстинкт самозбереження!.. Бо що ж може бути страшніше: мадонна з малюком — у небезпеці?..

Лариса ЄВСЄЄВА,
депутат Донецької міськради, працівниця міськмолзаводу № 2, мати трьох дітей.
Донецьк.

Щоб закон був повнокровний

Сьогодні нам конче необхідно, щоб прийняті закони працювали на повну силу, були справжніми регуляторами суспільних відносин. Але, на жаль, не кожному з них випадає грати таку високу роль.

Окремим законодавчим актам не вистачає глибини опрацювання. Причини цього відомі: і брак часу, і відсутність у законотворців належних правових знань, і цілком зрозуміле загальне бажання якомога швидше розв'язати пекучу проблему, що непокоїть суспільство. Внаслідок цього потерпає сам закон — він «пробуксовує», має низький коефіцієнт корисної дії, а отже, відповідний авторитет.

Іншими словами, йдеться про нагальну потребу в підвищенні якості парламентського акта на всіх етапах роботи над ним: від осмислення концептуальних положень майбутнього законопроекту до його юридичної експертизи та економічного обгрунтування. Хоч як це тривіально звучить, від старанної підготовки документа, скрупульозного опрацювання всіх елементів, взаємозв'язку чинних нормативних актів значною мірою залежить життєздатність закону. Нагадати про це не зайве, бо законодавча практика дає непоодинокі приклади нехтування цією очевидністю.

На сесіях Верховної Ради з прикрою регулярністю можна почути зауваження про неприпустимість внесення на розгляд пленарних засідань проектів документів без достатнього ступеня їх готовності (навіть з погляду граматики, не говорячи вже про серйозніші вади) в розрахунку на те, що в ході обговорення вони будуть доведені, як то кажуть, до кондиції. Закиди авторам «сирих» законопроектів цілком справедливі. Час засідань парламенту має бути відданий саме створенню закону, а вся чорнова робота — виконуватися за межами сесійного залу.

У зв'язку з цим не можна не сказати про таку важливу стадію процедури прийняття закону, як перше читання. До неї склався, на жаль, дещо спрощений підхід. Хіба не є всі ми свідками того, що перше читання перетворюють іноді на звичайну формальність, хоч воно має бути своєрідним камертоном для прискіпливого аналізу обговорюваного законопроекту? Стикаємося і з непоодинокими випадками, коли законопроекти передають безпосередньо на розгляд сесії, минаючи відповідні комісії Верховної Ради. Мовляв, це ж тільки перше читання, в ході пленарного засідання будуть розставлені всі крапки над «і».

Характерним у цьому плані було, наприклад, обговорення у травні проекту Закону про основні засади соціального захисту громадян похилого віку. Автори його змушені були вислухати чимало критичних зауважень з боку багатьох депутатів. Йшлося і про некваліфіковане розроблення документа, неврахування думки інших комісій, забігання вперед в окремих положеннях законопроекту, і про те, що роздали його депутатам буквально за день до обговорення. Дійшло навіть до того, що дехто наполягав на прийнятті постанови, в якій назвати винних у поданні такого неповноцінного документа.

Зрозуміло, законопроект було повернуто на доопрацювання як непідготовлений. Дивно, але його автори наче заздалегідь планували таку прикру ситуацію, ще на початку його подання висловивши впевненість, що їх опоненти у своїх виступах говоритимуть про декларативність окремих статей, а може, й законопроекту в цілому, навіть про зняття його з розгляду. Як у воду дивилися. Дуже слушну репліку подав з цього приводу народний депутат В. Сметанін: «Вже скільки разів говорили про відсутність процедури прийняття закону — «закону про закони...». Небажаних законотворчих експромтів, поспіху можна уникнути, як на мене, якщо буде налагоджені попередня висококваліфікована експертиза, професійне навчання народних депутатів. Добрі плоди обов'язково з'являться і тоді, коли роботі над проектами документів передуватимуть цільові поїздки парламентаріїв на місця, ознайомлення з практикою. Пізнавши проблему, як то кажуть, в лице, в її конкретних проявах, можна бути певним, що й законопроект буде повнокровний, відтворюватиме реалії дня.

Саме життя вимагає якнайскорішого створення спеціальної юридичної служби, до обов'язків якої має належати експертиза всіх законопроектів, що надійшли до Верховної Ради, як до першого читання, так і після доопрацювання їх у комісіях.

Цю роботу в багатьох випадках тепер здійснює Комісія у питаннях законодавства і законності. Але депутатам і працівникам секретаріату можна тільки поспівчувати — навантаження надзвичайно велике. Кількість законопроектів зростає мало не в геометричній прогресії, серед них чимало відверто «непричесаних», далеких від кондиції. Як тут знову не згадати про якість законів!

Хтось може заперечити, що в Секретаріаті Верховної Ради вже існує відповідний підрозділ — група наукових консультантів. Але вона виконує зовсім інші функції. Йдеться про юридичну експертну службу, так би мовити, цільового призначення при парламенті республіки.

Взагалі, нам здається, що потенціал науковців використовують у законотворчій роботі, особливо в парламентських комісіях, далеко не повністю. Хоча потреба в цьому є. Одна справа, коли над документом міркують лише народні обранці, і зовсім інша, коли за один стіл з ними сідають висококваліфіковані правознавці, озброєні відповідними навичками конструювання законів.

Валентин ШУЛЬГА,
завідуючий секретаріатом Комісії Верховної Ради України з питань діяльності Рад народних депутатів, розвитку місцевого самоврядування.

Офіційна хроніка

З ТУРБОТОЮ ПРО ХЛІБ

Враховуючи важливість виконання державного замовлення на продаж хліба і завезення його на елеватори, де є всі можливості його і зберегти, і раціонально використати, перший заступник Голови Верховної Ради України Василь Васильович Дурдинець звернувся з листомзверненням до Голови Верховної Ради Криму, голів обласних Рад народних депутатів, в якому, зокрема, говориться:

Аналіз стану справ із збиранням урожаю нинішнього року засвідчує, що, за попередніми розрахунками спеціалістів, валовий збір зерна дозволить сповна забезпечити потреби господарства України у хлібних ресурсах. А це значить зробити ще один важливий крок до творення незалежної, демократичної, правової держави, зміцнення економіки України, забезпечення життєвих потреб наших людей.

Проте слід відзначити, що хід продажу державі хліба поки що не може радувати. Нині відправлено у рахунок виконання держзамовлення лише 8,0 млн. тонн хліба, а потрібно не менш як 17 млн. тонн.

Такий стан справ не може не викликати стурбованості у Верховної Ради України, її Президії, породжує тривогу і непевність людей у завтрашньому дні, бо хліб — це основа життя і добробуту народу, запорука економічної і політичної стабільності молодої держави.

У листі-зверненні висловлене настійне прохання зробити все необхідне, щоб посилити темпи заготівлі хліба, добитися, щоб кожний район, кожне господарство виконали держзамовлення, а за можливості — і перевиконали його, що буде належно оплачено державою.

«Питання заготівлі хліба, — говориться наприкінці звернення, — сьогодні набуло не лише соціально-економічного, а й гостро політичного характеру, переросло у першочергову справу державної ваги. До його розв'язання прикуто увагу як в Україні, так і поза нею».

Перший заступник Голови Верховної Ради висловив надію, що керівники Рад усіх рівнів з високим розумінням ситуації поставляться до порушеного питання, разом з народними депутатами, з місцевими державними адміністраціями, керівниками господарств, громадськістю докладуть максимум зусиль до виконання завдання винятково великої ваги.

УВАГА ДО ПРОБЛЕМ ВІЙСЬКОВИХ

У зв'язку із зверненням Спілки офіцерів України, громадських організацій, багатьох кадрових військовослужбовців з питань військового будівництва, перший заступник Голови Верховної Ради України Василь Васильович Дурдинець протягом кількох останніх днів провів бесіди із заступниками міністра оборони України та начальниками управлінь цього міністерства. Охоплено широке коло питань, починаючи з комплектування Збройних Сил й закінчуючи проблемами житла, працевлаштування членів родин військовослужбовців, соціального і правового їх захисту. Йшлося про необхідність розробки урядової програми і створення умов для організованого повернення громадян України, які проходять військову службу за її межами. Розглянуто інші актуальні питання.

У підсумку цих бесід підготовлено пропозиції і звернення до Президента України і Кабінету Міністрів щодо шляхів практичного розв'язання порушених військовослужбовцями питань, створення гарантій сумлінної й самовідданої служби всіх воїнів Збройних Сил України. Дано доручення і відповідним постійним Комісіям Верховної Ради України.

Прес-центр Верховної Ради України.

Заява прес-центру ВМС України

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Угода між Україною і Російською Федерацією про принципи формування двох флотів на базі Чорноморського флоту колишнього СРСР, як відзначається у заяві, відкрила нові можливості для взаємодії двох держав у вирішенні найважливіших питань обороноздатності. Однак, незважаючи на це, командування Чорноморського флоту продовжує нагнітати обстановку навколо колективів військовослужбовців, які прийняли присягу на вірність народові України або підтримують позицію Міністерства оборони України у питанні створення власних Військово-Морських Сил. Не припиняється психологічний тиск на тих, хто прийняв українську присягу, у Кримській військово-морській базі, бригаді підводних човнів, в інших частинах і підрозділах. Військовослужбовці, які не витримують такої атмосфери, змушені у пошуках соціального захисту звертатися в організаційну групу Військово-Морських Сил України.

На порушення Статті 6 Угоди, в якій говориться, що військовослужбовці України і Росії, які призиваються для проходження служби на Чорноморський флот, складають присягу державі, громадянами якої вони є, особовий склад з числа молодого поповнення, як і раніше, складає присягу СНД. Продовжується також цілеспрямоване комплектування основних бойових з'єднань і частин флоту призовниками з Росії або з громадян України російської національності. Одночасно не припиняється ідеологічна обробка особового складу. Всупереч прийнятій Угоді, морякам вселяється думка про неподільність Чорноморського флоту, що він до визначення статусу перехідного періоду, як і раніше, підпорядковується ОЗС СНД. Газета «Флаг Родины» не припиняє вміщувати публікації, спрямовані на підрив авторитету і довір'я до командуючого і організаційної групи ВМС України.

Виходячи з ситуації, що склалася, вимог Угоди, прес-центр ВМС України закликав увесь особовий склад флоту до розсудливості, взаєморозуміння, цивілізованого розв'язання виниклих проблем, до чіткого і суворого виконання досягнутих домовленостей, щоб не допустити нового витка напруженості і конфронтації. Тільки так можна прийти до згоди, відзначається у заяві, і в спокійній, діловій обстановці вирішити завдання, що стоять перед двома незалежними державами, перетворити Чорне море у зону миру і злагоди.

Микола ЗАЙКА,
Михайло СТЕЦЮК,
кор. УКРІНФОРМ.

СЕЛО—ВІДРОДЖЕННЯ ГОСПОДАРЯ

Про перебудову структури виробництва в Україні (сільське господарство)

Ми повинні стати господарями лугів і пасовищ. Хоча вони відновляться тільки через чотири-п'ять років, але ми повинні починати вже тепер. Так само, як і підготовку спеціалістів з луківництва.

Ми довго затримались на проблемі кормів. Але самі подумайте: із 40 мільйонів гектарів угідь майже 30 мільйонів гектарів угідь відводиться на годування тваринницького стада чисельністю 30 мільйонів умовних голів. Цього достатньо, а кормів не вистачає. Безумовно, це основна проблема у колгоспній і радгоспній власності.

III. ПОГАНА ТЕХНІКА — ЗНІВЕЧЕНА ЗЕМЛЯ

Але існує й інша вагома причина відставання тваринництва: сільське господарство не має необхідної кількості техніки. Ростуть трави, наливаються колосом поля, а техніка збирання нікудишня. Чого ж варті і кому потрібні наші високі досягнення в електроніці, ракетній техніці, озброєнні, коли ми не створили елементарної культури і техніки збирання й збереження того, що дає наша земля. Маючи величезну металургійну базу, не маємо якісного елементарного інструменту. Коли нині є потреба у 100 тисячах косарок, не менш як у 50 тисячах тракторних грабель, прес-підбирачів, у десятках тисяч навантажувачів кормозбиральних комбайнів, у сушильних агрегатах і доїльних комплексах, у машинах для збирання й утилізації гною та іншої техніки. Всі ці машини мають вироблятися у нас, в Україні,— у Бердянську, у Львові, в Білій Церкві, Чернівцях, Первомайську, Тернополі, в Умані, Запоріжжі, Кіровограді, Коломиї, Рожищах, Рівному. У роботу включаються і організації оборонного комплексу. Було б добре, якби підприємства, що беруться за випуск нової сільськогосподарської техніки, приватизувались, щоб сама приватизація стимулювала і матеріальну, і виробничу зацікавленість колективів. Більшість наших машин для сільського господарства мають і низьку якість, і низьку технологію. Їх не порівняти з іноземними машинами такого ж призначення. Тому без утворення спільних підприємств із західними фірмами або без закупівлі на Заході ліцензії на вузли, на технологію, на захист проти корозії ми не обійдемось.

Існує проблема якості металу і його асортименту. Продукція прокатного виробництва в Україні не має міжнародної сертифікації. Її маємо провести у найкоротший термін. Якщо вартість металу наближатиметься до цін за біржовим еквівалентом долара, потрібно розглядати можливість закупівлі потрібних видів металу за кордоном. Роботі з випуску нової техніки для села потрібна зелена вулиця у постачанні якісним металом, комплектуючими, гумою тощо... Сюди ж треба направити частину тих коштів, які Верховна Рада України виділила для села.

Україна є зерновою республікою. На наших вельми урожайних полях можемо збирати найвищі у світі урожаї зернових. І до цього нам слід прямувати. Потрібно встановити розумне співвідношення в пропорціях зернового і тваринницького господарств республіки. Існуючий дисбаланс наших природних можливостей у бік тваринницького виробництва буде сам собою виправлятися у бік зернового і високопродуктивного, не меншого за обсягом, але меншого за кількістю тваринницького господарства.

Збочення у зерновому господарстві передусім позначились на сільськогосподарській техніці для обробітку землі під посіви, догляду, збирання, збереження і переробки урожаю. Серед сотень найменувань відповідної техніки, якої нам бракує, є головні агрегати, такі як трактори, плуги, посівні комплекси, комбайни. В цьому розмаїтті потреб можна розгубитись. Постараймося ж знайти основну нитку. Чого ми не маємо і змушені купувати? Ми не маємо пального. Значить, наші агрегати повинні бути ощадливі. Від землі хочемо одержати високі і стійкі врожаї і одночасно збільшувати її врожайність. Для цього потрібно менше топтати землю і берегти урожай. Тут були б корисні оборотні плуги, а щоб землю не топтати, то відповідної сили і ваги трактор повинен тягнути багатофункціональний технологічний агрегат. Щоб без втрат зібрати врожай, треба мати добрі зернозбиральні комбайни.

Один видатний спеціаліст сільського господарства підрахував, що відсутність оборотного плуга призводить до зайвого пробігу тракторами мільйонів кілометрів на рік. То за вартість одного лише пального, яке на це витрачається, можна було б виготовити тисячі оборотних плугів. Невиправданим рішенням виробництво зернових комбайнів перенесено з України до Росії. Фактично в Росію перенесено процес складання готової машини, за яку ми платимо набагато дорожче, ніж коштують ті основні комплектуючі, тобто двигун, задній міст, жатка та інші, які виробляються в Україні. Комбайн «Дон», який ми імпортуємо з Росії,— машина низької якості. Україна не може зв'язувати основну ланку свого господарства — зернового — з російськими комбайнами. Вони ніколи не будуть якісними. Ми повинні побудувати свої комбайнові заводи. Можна купити ліцензії у відомих західних фірм або створити спільні підприємства з такими фірмами, як Джон-Дір (США), Клаас (ФРН), КСИС (США) та іншими.

У цьому зв'язку весь час існує тонке питання про взаємний зв'язок між підприємствами Росії і України, що стосується обміну матеріалами і комплектуючими. Незручно писати, але ми з Росії одержуємо і будемо одержувати матеріали, деталі, вузли і машини в середньому низької якості. Так само і Росія одержує від нас продукцію теж низької якості. Обидві наші країни були в тій самій безглуздій державі. Росія, як проворніша, набагато швидше відмовиться від нас, ніж ми від неї. Але й нам доведеться зробити поворот. Наше спасіння — в сучасній технології. Використовуючи наш могутній військово-промисловий комплекс, нашу перевагу над Росією в компактності держави, потрібно докласти всіх зусиль для одержання і швидкого засвоєння в нас існуючих західних технологій у сільському господарстві. А ще потрібно подолати проблему перехідного періоду. У перехідному періоді ми повинні максимально модернізувати ту техніку, яка нині існує в господарствах. Так, якщо взяти зерновий комбайн, то треба замінити жаткову систему і вставки додаткового домолочування, збільшити маховий момент молотильного барабана, зробити заміни новими вузлами, що випускаються в Україні. Потрібно створити нові творчі колективи конструкторів і інженерів на базі Херсонського комбайнового заводу.

Окремо стоїть велика проблема номенклатури тракторів, яка може бути розв'язана в Україні на базі підприємств Харкова, Дніпропетровська і Одеси.

Селяни, мабуть, уже збагнули, що час дешевої техніки минув. Тепер потрібно ремонтувати і приводити в рух кожний агрегат, збирати і берегти кожну деталь. З боку держави вигідно виділити господарствам і фермам дотацію і надати пільги для придбання запасних частин і комплектуючих для ремонту й відновлення сільськогосподарської техніки.

Не всі зернові господарства мають можливість зберегти вирощений урожай. На території республіки є добре обладнані приймальні пункти і елеватори, що можуть гарантувати збереження якості зерна. Загальна потужність приймальних пунктів і елеваторів — понад 20 мільйонів тонн зерна. Ми ніколи стільки зерна не закупимо в державний фонд. Отже, частину елеваторів доцільно приватизувати чи віддати в оренду об'єднаним у спілки господарствам, де б кожен член спілки, колгосп, кооператив чи фермер міг би ним розпоряджатись, і це за значно нижчу плату, ніж ті 10 відсотків, які встановив цього року уряд республіки.

Необхідно змінити форму власності на селі. Якщо зараз ми не скажемо, як має бути роздержавлене майно і як мають бути розділені землі, то до кінця року багато чого буде розкрадено. Малі ділянки землі, які забезпечать побут сільської сім'ї, можуть одержати усі члени колгоспів, а от основні землі потрібно б віддати у володіння висококваліфікованим спеціалістам.

Розпуск колгоспів і радгоспів і заміна їх новими, прогресивними приватними чи кооперативними формами господарювання — завдання вкрай необхідне. Звичайно, самі селяни мають вирішити долю своїх колгоспів і радгоспів. Держава ж повинна запропонувати нові форми господарювання на землі, нові стимулюючі форми оподаткування.

Одним з перших завдань у цьому напрямі є проведення **земельного кадастру**: розробка об'єктивних даних про сільськогосподарські угіддя. Сюди входить створення карт в загальноприйнятих у світі масштабах 1:5000 — 1:10000. Сюди входить і бонітування земель, тобто оцінка їх за фізико-хімічним складом, структурою і природними умовами, і оцінка географічного положення, і на цій основі класифікація земель в одиницях землепридатності.

Оподаткування на селі має проводитись не за тим, скільки врожаю одержало господарство. Така практика накладає великий податок на великий урожай, а малий податок — на малий урожай. В результаті брехуни і нероби можуть вільно процвітати. За них розплачуватимуться добрі господарі. Податок же за класифікацією землепридатності накладається на прибуток, який у середньому можна одержати на полі даного класу придатності. Повсюдну бонітетну оцінку на допомогу державним структурам могли б провести лабораторії сільськогосподарських інститутів, технікумів, вчителі сільських шкіл.

На основі оцінок землепридатності стане можливим правильно визначити ціну землі і податок.

Роздержавлення на селі і приватизацію могли б здійснювати відділення сільського банку України, який ми повинні створити, чи, можливо, скористуватись існуючими банками. Фундаментами цієї змішаної державно-приватної організації могли б стати Фонд державного майна, який володітиме нерухомим майном і землею різних організацій, що розформовуються, і, скажімо, концерн «Украгротехсервіс», який віддає постачання сільськогосподарської техніки, а також інші вітчизняні та іноземні організації і юридичні особи. Роздержавлення — це проблема. З одного боку, нечисленна потужна техніка дає можливість обробити великі масиви землі. Техніка дорожчає. Поки що вона дуже неякісна. Значна частина колгоспних і радгоспних керівників добре знається на господарстві. Але тип господарства, в якому вони працювали,— безперспективний. З іншого боку, з'являється все більше людей, які разом зі своїми сім'ями хочуть вести самостійне сільське господарство. Приватизацію на селі потрібно провести так, щоб не зменшувався обсяг продукції.

Підсумовуючи сказане, вважаю, що в сільському господарстві є чотири основні проблеми:

1. Зміна загального напряму господарювання та встановлення розумних пропорцій між зерновим господарством і тваринництвом;

2. Технічне переоснащення сільського господарства, доведення до максимальної комплектації процесів обробки і виробництва продукції, впровадження нових технологій, селекції, захисту рослин і тварин, збереження та реалізації продукції;

3. Зміна форми власності на землю й майно з метою утворення стійких господарств, збереження вирощеного врожаю і продукції, розвитку зацікавленості та ініціативи;

4. Зміна морального клімату на селі, переродження колгоспника в селянина — власника і господаря землі, укріплення його патріотичного духу до своєї України — держави. Зміна ставлення держави до селянина, гарантія прав власності, гарантія підтримки селянських господарств за умови забезпечення ними життєдіяльності суспільства.

Я, звичайно, не ставив собі за мету давати директивні вказівки, як мало б розвиватися сільське господарство. Це мають зробити для себе самі сільські господарі. Я торкнувся суб'єктивного розуміння цієї проблеми в контексті загальнішого завдання: намітити шляхи перебудови структури виробництва в Україні, перебудови, яка б гарантувала народові добробут, свободу і незалежність. Сільське господарство було першим предметом на цьому шляху. Першим тому, що воно є визначальним елементом у нашій державі. Написані сторінки були результатом розмірковувань і дискусій, які автор мав з провідними спеціалістами сільського господарства як у Верховній Раді і Кабінеті міністрів, так і в Академії аграрних наук, у колгоспах, дослідних станціях. З них можна б зробити висновок, що всі ті розумні люди, якщо не зацикляться тільки на вибиванні допомоги для села, знайдуть такі зміни форми організації сільського господарства, які будуть прийнятні для конкретних селян і які приведуть до стабілізації виробництва на селі. Середній же громадянин республіки цікавиться питанням: коли ж нарешті буде краще? Я думаю, що сільське господарство є тією ділянкою, яка найшвидше дасть позитивний результат, якщо воно буде поставлене в рівні умови з промисловістю і якщо ефективно реорганізує форму власності.

Ігор ЮХНОВСЬКИЙ,
Державний радник України з питань науково-технічної політики, член Президії Верховної Ради України.

(Закінчення. Початок у номерах за 12, 13 серпня).

Жнива-92

ЕЛІТА НА КОМБАЙНАХ

У багатьох колгоспах Заставнівського району в складі комбайнових екіпажів можна побачити дітей місцевих керівників. Колись синки голів господарств, бригадирів, економістів, парторгів у жнивну гарячу пору марнували час на берегах річок, ставків, у затінку дерев. Що ж сталося з ними тепер! Невже так швидко перевиховалися чада сільської еліти!

Як пояснили мені у правлінні колгоспу, підштовхнув їх до корисної праці матеріальний інтерес. Колгоспи тепер добре платять тим, хто прилучився до збирання хліба. Значну частку жниварі одержують натурою. За два-три тижні роботи навіть підліток здатний заробити близько тонни збіжжя. А цей товар має високу ціну на ринку. Тож за бажанням, попрацювавши в полі, можна розжитись на модний одяг чи якісь інші цінні речі. Ще й на дрібні витрати лишиться.

Ось чому школярі налюднили нині токи, скиртувальні майданчики, зернові склади. Велику силу має матеріальний стимул.

— Я не наполягав на тому, щоб мій син пішов працювати помічником комбайнера,— сказав у розмові зі мною голова колгоспу «Зоря» Василь Штафюк.— Він сам виявив таке бажання. На нинішніх жнивах у нас ніхто не залишиться ображеним. Кожен одержить по роботі. І грішми, і хлібом. Розрахуємося із жниварями одразу ж після завершення збирання зернових.

Василь БАБУХ,
власний кореспондент «Голосу України».
Чернівецька область.

Щось новеньке

Азіатські стежини нашого кордону

За часів застою популярним був анекдот: Китай оголосив війну СРСР і відразу здався в полон, мовляв, спробуйте нас прогодувати. Схоже, годує представників Південно-Східної Азії тепер Україна: лише з початку року на нашому західному кордоні затримано близько трьохсот громадян В'єтнаму, Китаю, Бангладеш, Індії, Кореї, Туреччини, Пакистану, Шрі-Ланки.

Причини досить прості: в багатьох європейських державах вжито заходів по обмеженню в'їзду в них іммігрантів з Південно-Азіатського регіону. От винахідливі громадяни і зметикували: адже майже за безцінь можна в'їхати до країн Співдружності, а потім, обмінюючи всі державні формальності, тримати курс за маршрутом Україна — Східна Європа — Німеччина, Австрія і т. д. Тим паче, що єдиної системи контролю за іноземними громадянами на території колишнього СРСР немає.

Як немає до цього часу в Україні й закону, що дозволяв би стягувати штрафи з іноземців за порушення прикордонного режиму. Використовують таке джерело прибутку цивілізовані країни. Наприклад, Німеччина збирає «врожай» від 2 до 5 тисяч марок з однієї особи, США — до 2 тисяч доларів. Підходили б диференційовано і наші прикордонники. А так вони лише змушені розводити руками: досвід затримання накопичено великий, тільки виходить він нині боком — самим же й доводиться годувати порушників, а потім за власний кошт відправляти подалі від кордону.

Стежки більше подібні вже до магістралей, і чим далі затягується прийняття відповідних законодавчих актів, тим інтенсивніший потік нелегальної імміграції.

Сергій АСТАХОВ, старший лейтенант, офіцер прес-служби Прикордонних військ України.

Коротко

А ТЕПЕР — БРОНЕЖИЛЕТИ

Спільне франко-українське підприємство Луганського заводу колінчастих валів донедавна виготовляло спецодяг для вугільної та металургійної промисловості. Відтепер на замовлення МВС України СП випускатиме досить специфічну продукцію — бронежилети. Як повідомили нашому кореспонденту, особливих змін у технології не знадобиться.

ІА «Євро-ІКС».

Луганськ.

Реалії

НАГОРОДИ — ШАХРАЯМ

Майже рік в Україні промишляла група шахраїв, вихідців із Сумської області, видурюючи або викрадаючи у довірливих громадян, здебільшого сільської місцевості, державні нагороди за бойові та трудові заслуги. Злочинці устигли прибрати до рук десятки орденів та медалей, які згодом продавалися на базарі. Нещодавно мисливців за чужою славою затримали і віддали під суд. Але на наших ринках той, хто не нюхав пороху та не діставався трудових звитяг, гендлює нагородами на будь-який смак. Сумнівний бізнес процвітає...

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Суми.

ВАМ ПОТРІБЕН ДЕФІЦИТ? ЙДІТЬ НА БІРЖУ

Компетентно

Ринок без бірж — неможливий. Мабуть, раніше за всіх цю аксіому вивели для себе засновники Української універсальної товарної біржі, які створили її у березні 1991 року. За час існування УУТБ не тільки міцно стала на ноги, а й завоювала авторитет у ділових людей України і ближнього зарубіжжя. В чому секрет! На це та інші запитання відповідає президент УУТБ Олександр БАРКОВСЬКИЙ.

— Складових багато. Але ми виходили з того, що основу будь-якої біржі становлять брокерські фірми. От для них і вирішили створити якомога кращі умови для роботи. Сесійний зал біржі, який розміщено у шостому павільйоні Республіканського центру виставок і ярмарків, ми обладнали сучасними технічними засобами, що значно полегшило роботу брокерів. У нас зараз у найстисліші строки оформляються контракти. Лише за кілька годин. До того ж ми ввели страхування угод. Найкрупніших. Спочатку не всі це сприйняли. А коли на практиці зіткнулися з тим, що продукція від виробника до споживача йде дуже туго, то зрозуміли користь страхування. Даємо ми і кредити брокерським фірмам.

— У який спосіб!

— Банк «Відродження» — один із засновників біржі...

— Зрозуміло. А біржа не створюватиме власний банк!

— Ми думали про це, але кінцеве рішення ще не прийняли. Та хочу до кінця розповісти про нашу роботу з брокерськими фірмами. Основний наш принцип — не брати комісійних з суми укладених угод. Жодна біржа не дає таких пільг.

— А за рахунок чого утримується апарат, сплачується оренда приміщень!

— Ми обмежуємося тільки 30-тисячними річними внесками з членів біржі. Ви згадали про утримування апарату. Так от, дирекція біржі і обслуговуючий апарат — це усього 70 осіб.

— Не дуже багато. Але скажіть, що вам дала відмова від комісійних!

— Найкрупніші угоди тепер укладаються саме у нас. Та й ціни на товари значно нижчі, ніж на інших біржах, а це впливає на зростання обсягів угод. Порівняйте, у 1991 році у нас було продано товарів на 389 мільйонів карбованців, а тільки за перше півріччя — майже на 5 мільярдів. А найважливішим для бізнесменів був травень — 2 мільярди 164 мільйони карбованців.

— Що можна придбати на вашій біржі!

— Все. Адже ми — універсальна біржа. А до кінця року плануємо створити кілька спеціалізованих секцій: хімічної продукції, будівельних матеріалів, енергоносіїв.

— Біржа має міжнародні зв'язки!

— Ми маємо усі права на ведення зовнішньоекономічної діяльності. І я не бачу перепон у роботі з іноземними партнерами. Правда, вони ставляться до наших пропозицій з деякою обережністю.

— Невже їх щось у вашій роботі не влаштовує!

— Ні. Їх більше лякає нестабільність економіки, відсутність законів, які б гарантували збереження їхніх капіталів. Хоча співробітництвом з УУТБ зацікавились фірми США, Канади, Італії, ФРН, Англії, Японії, Індії, Угорщини, Польщі...

— Це єдина ваша проблема!

— Що ви! Дуже заважає бізнесменам квотування і ліцензування продукції, що зруйнували колишні зв'язки з іншими республіками. А ці ж питання можна вирішувати цивілізовано: плати мито і торгуй. А у нас — на все заборона. Ми не відчуваємо підтримки парламенту і уряду. А візьміть податки. Вони ж знищують будь-яке підприємництво! Коли загальні збори УУТБ звернулись до Верховної Ради з пропозицією переглянути податкову політику, але реакції поки ніякої. Це я вам про загальні біди. А у нас є свої: відсутність приміщення для дирекції, бо ми платимо шалені гроші за оренду. І багато інших. Але радує, що міська влада ставиться до нас із розумінням. Отже, біржа працюватиме.

— Олександре Михайловичу, як стати брокером!

— Дуже просто. Ми тісно співробітничаємо з Республіканським центром «Ринок», який готує брокерів для фондових і товарних бірж. І всіх, хто до нас звертається, ми направимо туди.

— Дякуємо за інтерв'ю.

Олександр ВОЛОДИМИРОВ.

Ситуація

РЕЖИСЕР ВИХОДИТЬ НА СЛІД

Все почалося, мов у бездарному детективі.

Рано-вранці мешканець мікрорайону Митниця, він же режисер обласної студії телебачення, Михайло Лазарєв виглянув у вікно і побачив п'ять білосніжних рефрижераторів з ростовськими номерами. Другого і третього дня «мальовнича» картинка на березі Дніпра не змінилася — машини бовваніли над водою, а водії купалися.

Через годину журналісти-телевізійники разом з лейтенантом міліції Горпенком проявили професіональну цікавість і з дозволу господарів заглянули у машини. Там виявилося ні мало ні багато 60 тонн «білого золота» ціною по 7 карбованців за кілограм. Звичайно, без ліцензії. Цукор закупила посередницька асоціація «Славутич» у Маньківському районі Черкащини та у Новомиргородському Кіровоградщини для фірми «Дефа», що належить «Азовсталі». За цукор маріупольці обіцяли відвантажити у Маньківку для будівництва тарного заводу оцинковану сталь.

Версія про бартер була б дуже схожою на правду, аби не ростовські рефрижератори, котрі «випадково» потрапили під руку підприємливим бартерникам. Розгадати таємницю операції «Біле золото» покладено на обласну прокуратуру.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

У світ!

З «ВЕСЛОМ» ПО ОКЕАНУ МУЗИКИ

Перша національна музична газета «Весло» з'явилася, нарешті, в Україні.

Передбачаючи запитання читачів, чому саме така назва — «Весло», пояснюємо: «веслом» музиканти охрестили гітару, інструмент номер один у сучасних рок-групах.

Газета виходитиме на 16 полосах й орієнтована не лише на меломанів, а на широкий загал. «Весло» компетентно розповість про сучасні тенденції як українського, так і міжнародного музичного руху. Будуть у виданні й сторінки музархіву.

Майкл Джексон, Ігор Демарін, Мадонна, Олександр Шаганов, Ірина Шведова, Жан Клод ван Дамм — про цих та інших рокзірок читайте у «Веслі». Зауважимо, невдовзі розпочнеться передплата на газету. Пам'ятайте: з таким «Веслом» можна сміливо вирушати у плавання по океану музики.

Алла ЄРЕМЕНКО.

Стурбованість військових юристів

Коротко

Гострою стала проблема дезертирства і самовільного залишення солдатами своїх частин у Прикарпатському військовому окрузі. Лідерство тут належить юнакам, призваним в армію з Львівської, Івано-Франківської, Тернопільської областей. Як зазначив на пресконференції військовий прокурор ПрикВО генерал-лейтенант юстиції В. Мельничук, тільки в одному випадку з п'яти негативну роль відіграє «дідівщина». На думку військових юристів, становище має виправитися із створенням в Україні військової поліції, яка займатиметься і боротьбою із злочинністю в армії.

Василь КРИЦЯК, кор. УКРІНФОРМ.

Передплата-93

«СВОБОДА» НАДАЄ ШАНС

Реалізація періодичних видань і книг України за кордоном досі відбувалася через Москву, яка залишала собі усі прибутки, що призвело до остаточної інформаційної ізоляції української діаспори на Заході. Усвідомлюючи це, директор Українського незалежного видавництва «Смолоскип» імені Симоненка Йосип Зінкевич і голова Спілки письменників України Юрій Мушкетик з допомогою Української. Народної Спілки у Сполучених Штатах Америки вийшли на прямий зв'язок з Центром розповсюдження періодичних видань і книг України, створеним на базі книгарні «Свобода» у Джерсі, що поблизу Нью-Йорка. Йшлося про те, щоб «Свобода», як культуро-освітній центр української діаспори, пропагувала, збирала передплату на періодичні видання, розповсюджувала друковану продукцію України за океаном. Попередньої домовленості досягнуто. Представники українських газет і журналів у вівторок вдруге узгоджували деталі передплатної кампанії на 1993 рік. Принципових заперечень з приводу валютного розподілу помічено не було: 60 відсотків — редакціям видань або видавництвам, 20 — організатором передплати з українського боку, 20 — «Свободі», яка перебирає на себе забезпечення належної реклами за кордоном, видання каталогів друкованої продукції, передплату у США, навіть поштові видатки. Розрахунки фахівців свідчать, що подібна угода для «Свободи» майже те саме, що гуманітарна допомога Україні. Тому, природно, за організацію передплатної кампанії на території України беруться охоче як асоціації, так і безпосередньо редакції видань і видавництва. Саме це питання лишилося відкритим. А на остаточне з'ясування позицій залишились лічені дні: існує пропозиція провести «зарубіжну» передплату українських видань під час реєстрації делегатів Всесвітнього форуму українців, який призначено на 21—24 серпня.

Пан Зінкевич застерігає від монополізації передплатної справи на Україні. Знає, про що говорить.

Сергій ВЛАД.

ВІДГУКНІТЬСЯ!

За народні кошти сподіваються збудувати пам'ятник Кобзареві в Артемівську — одному з найстаріших міст Донбасу. Ще коли він носив ім'я Бахмут, пам'ятник Тарасу Шевченку стояв у парку відпочинку, доки його не демонтували у шістдесятих роках. Пошуки демонтованого пам'ятника не дали нічого, і тому вирішили спорудити новий за народні кошти. Збирання коштів від населення узяли на себе активісти ДемПУ, «Просвіти», партії зелених, артемівського клубу «Пошук», педагоги міста і області. Першими на заклик відгукнулися колектив фірми «Одяг», що перерахував 10 тисяч карбованців, і начальник міського відділу внутрішніх справ М. Шевченко, який пожертвував на пам'ятник своєму великому однофамільцю 2 тисячі карбованців. Рахунок відкрито для всіх за адресою: **343400, м. Артемівськ Донецької області, р/р № 700178 у Артемівському відділенні Укрсоцбанку, МФО 334033, Донецька обрада ДемПУ з позначкою «На будівництво пам'ятника Т. Шевченку».**

Іван БІРЧАК, член оргкомітету.

Експрес-нов...

РОСІЯ ЕВАК... ДИПЛОМАТІ...

Встановити пер... ганістані і гарант... іноземним диплом... лі закликала ... ООН. Заклик зро... могу Росії, яка... припинення вогни... ювати працівникі... льства. Під час ... одного російсько... було вбито, а дв...

БУШ ВІДСТА...

Лише 35 відсо... віддали б свої го... ша, якщо вибор... США відбулися ... кандидат від демо... тон мав би ... відсотка виборці... загальнонаціональ... вання американц... го телекомпанією... газетою «Вашинг... телекомпанія за... попереду — з'їзд ... ської партії і все... нитися.

ЧИ ДОП... О... СИЛА?

Застосування ... безпечення пост... скоріше за все лі... насильницькі дії ... рін. Таку думку в... сербів Боснії і ... Кораджич. Учора... пеки ООН провел... з питання пр... використання ... збройних сил дл...

А як у них! —

РЕЙ...

Збільшил... кі... дей, які негатив... діяльність дер... тутів у Литві. Пр... результати остан... них досліджен... країні.

Особливо помі... довіри людей д... та уряду республ... даними лаборатор...

Застережен...

«РОСІ... БАЛА...

На це запитан... відповісти в ...ет... політолог С. ...т...

Під «російськи... він має на увазі ... них казахів, які є... тора, «синтетичн... імперської політ... батьків і потягу ... культури».

Закликаючи не ... захв на «чистих... вок» і «російськ... передає: «У по...

Фотофакт —

Тінь озброєної ... кає Таджикистано... ловна умова підп... давно в Хорозі у... ремір'я між супро... ронами — здати в... — майже не вик... 15 тисяч одиниць... зброї здано насе... публіки лише бл...

НА ЗНІМКУ: це... Кулябської облас... спішає здавати с... ю. Він не впев... проголошенням ... му не доведеть... зброєю в руках з... домівку.

Фото ... ХАЙРЕ...

ФІЦИТ? ЙДІТЬ НА БІРЖУ

Компетентно

неможе за всіх для себе ої уніБіржі, які 1991 роУУТБ не ноги, а у діпоближньоу секрет! ння відУТБ Олек-

обслугоусього

ле скаова від

тепер с. Та й нижчі, а це обсягів 91 році арів на ціцв, а ння — А найнесмельярди ців. ти на

Хоча співробітництвом з УУТБ зацікавились фірми США, Канади, Італії, ФРН, Англії, Японії, Індії, Угорщини, Польщі...

— **Це єдина ваша проблема!**

— Що ви! Дуже заважає бізнесменам квотування і ліцензування продукції, що зруйнували колишні зв'язки з іншими республіками. А ці ж питання можна вирішувати цивілізовано: плати мито і торгуй. А у нас — на все заборона. Ми не відчуваємо підтримки парламенту і уряду. А візьміть податки. Вони ж знищують будь-яке підприємництво! Колись загальні збори УУТБ звернулись до Верховної Ради з пропозицією переглянути податкову політику, але реакції поки ніякої. Це я вам про загальні біди. А у нас є свої: відсутність приміщення для дирекції, бо ми платимо шалені гроші за оренду. І багато інших. Але радує, що міська влада ставиться до нас із розумінням. Отже, біржа працюватиме.

— **Олександре Михайловичу, як стати брокером!**

— Дуже просто. Ми тісно співробітничаємо з Республіканським центром «Ринок», який готує брокерів для фондових і товарних бірж. І всіх, хто до нас звертається, ми направимо туди.

— **Дякуємо за інтерв'ю.**

Олександр ВОЛОДИМИРОВ.

— Все. Адже ми — універсальна біржа. А до кінця року плануємо створити кілька спеціалізованих секцій: хімічної продукції, будівельних матеріалів, енергоносіїв.

— **Біржа має міжнародні зв'язки!**

— Ми маємо усі права на ведення зовнішньоекономічної діяльності. Н я не бачу перепон у роботі з іноземними партнерами. Правда, вони ставляться до наших пропозицій з деякою обережністю.

— **Невже їх щось у вашій роботі не влаштовує!**

— Ні. Їх більше лякає нестабільність економіки, відсутність законів, які б гарантували збереження їхніх капіталів.

Передплата-93

«СВОБОДА» НАДАЄ ШАНС

Реалізація періодичних видань і книг України за кордоном досі відбувалася через Москву, яка залишала собі усі прибутки, що призвело до остаточної інформаційної ізоляції української діаспори на Заході. Усвідомлюючи це, директор Українського незалежного видавництва «Смолоскип» імені Симоненка Йосип Зінкевич і голова Спілки письменників України Юрій Мушкетик з допомогою Української Народної Спілки у Сполучених Штатах Америки вийшли на прямий зв'язок з Центром розповсюдження періодичних видань і книг України, створеним на базі книгарні «Свобода» у Джерсі, що поблизу Нью-Йорка. Йшлося про те, щоб «Свобода», як культурно-освітній центр української діаспори, пропагувала, збирала передплату на періодичні видання, розповсюджувала друковану продукцію України за океаном. Попередньої домовленості досягнуто. Представники українських газет і журналів у вівторок вдруге узгоджували деталі передплатної кампанії на 1993 рік. Принципових заперечень з приводу валютного розподілу помічено не було: 60 відсотків — редакціям видань або видавництвам, 20 — організаторам передплати з українського боку, 20 — «Свободі», яка перебирає на себе забезпечення належної реклами за кордоном, видання каталогів друкованої продукції, передплату у США, навіть поштові видатки. Розрахунки фахівців свідчать, що подібна угода для «Свободи» майже те саме, що гуманітарна допомога Україні. Тому, природно, за організацію передплатної кампанії на території України беруться охоче як асоціації, так і безпосередньо редакції видань і видавництв. Саме це питання лишилося відкритим. А на остаточне з'ясування позицій залишились лічені дні: існує пропозиція провести «зарубіжну» передплату українських видань під час реєстрації делегатів Всесвітнього форуму українців, який призначено на 21—24 серпня.

Пан Зінкевич застерігає від монополізації передплатної справи на Україні. Знає, про що говорить.

Сергій ВЛАД.

ЛІД

чайно, акупиціація вськота у Кіро«Деюзстаполіції у ництва ювану

ула б у, аби ерато» поприем Розга«Біна об-

КО.

КИ

вичноданні

Ігор ОлекІрина ван х рок». Започгазе«Весруша у муКО.

ТІВ

лейтеук, тіз п'яе «дівнених вирпаУкраїе зайіз

ЯК, РМ.

ВІДГУКНІТЬСЯ!

За народні кошти сподіваються збудувати пам'ятник Кобзареві в Артемівську — одному з найстаріших міст Донбасу. Ще коли він носив ім'я Бахмут, пам'ятник Тарасу Шевченку стояв у парку відпочинку, доки його не демонтували у шістдесятих роках. Пошуки демонтованого пам'ятника не дали нічого, і тому вирішили спорудити новий за народні кошти. Збирання коштів від населення узяли на себе активісти ДемПУ, «Просвіти», партії зелених, артемівського клубу «Пошук», педагоги міста і області. Першими на заклик відгукнулися колектив фірми «Одяг», що перерахував 10 тисяч карбованців, і начальник міського відділу внутрішніх справ М. Шевченко, який пожертвував на пам'ятник своєму великому однофамільцю 2 тисячі карбованців. Рахунок відкрито для всіх за адресою: **343400, м. Артемівськ Донецької області, р/р № 700178 у Артемівському відділенні Укрсоцбанку, МФО 334033, Донецька обрада ДемПУ з позначкою «На будівництво пам'ятника Т. Шевченку».**

Іван БІРЧАК, член оргкомітету.

Експрес-новини

РОСІЯ ЕВАКУЮЄ ДИПЛОМАТІВ

Встановити перемир'я в Афганістані і гарантувати безпеку іноземним дипломатам у Кабулі закликала Рада Безпеки ООН. Заклик зроблено на вимогу Росії, яка добивається припинення вогню, щоб евакуювати працівників свого посольства. Під час запеклих боїв одного російського дипломата було вбито, а двох поранено.

БУШ ВІДСТАЄ, АЛЕ...

Лише 35 відсотків виборців віддали б свої голоси за Буша, якщо вибори Президента США відбулися б сьогодні. А кандидат від демократів Клінтон мав би підтримку 61 відсотка виборців. Такі дані загальнонаціонального опитування американців, проведеного телекомпанією Ей-бі-сі та газетою «Вашингтон пост». Але телекомпанія зауважує, що попереду — з'їзд Республіканської партії і все ще може змінитися.

ЧИ ДОПОМОЖЕ СИЛА?

Застосування сили для забезпечення поставок гуманітарних вантажів до Сараєво скоріше за все лише спровокує насильницькі дії ворожих сторін. Таку думку висловив лідер сербів Боснії і Герцеговини Караджич. Учора Рада Безпеки ООН провела голосування з питання про можливе використання міжнародних збройних сил для убезпечення поставок гуманітарної допомоги.

Тим часом порушення прав людини в Боснії обговорюються на надзвичайній сесії відповідної Комісії ООН, що розпочала роботу в Женеві.

ОСТАННЄ СЛОВО ЗА КОНГРЕСОМ

Шанси на утвердження конгресом США кредитних гарантій Ізраїлю дуже високі. Про це заявив спікер палати представників американського парламенту Фоулі після зустрічі конгресменів з ізраїльським Прем'єр-міністром Рабином. Згоду на надання цих гарантій вже висловив Президент США Буш. Рабин, у свою чергу, заявив, що 10-мільярдна позика піде на влаштування емігрантів з колишнього СРСР. Прем'єр Ізраїлю також повідомив, що готовий надати обмежену автономію окупованим арабським територіям.

КРИВАВЕ «ПОЛЮВАННЯ»

Уже чотири дні триває одна з найкривавіших за останні 12 років сутичок між індійською поліцією та сикхськими терористами у штаті Пенджаб. Починаючи з понеділка вбито 60 поліцейських і їх родичів. Мобілізовано всі сили для «полювання» на екстремістів. У Пенджабі та інших штатах вжито максимальних заходів безпеки. Широкі антитерористичні операції провадять і в Делі.

А як у них!

РЕЙТИНГ ПАДАЄ

Збільшилась кількість людей, які негативно оцінюють діяльність державних інститутів у Литві. Про це свідчать результати останніх соціологічних досліджень, проведених у країні.

Особливо помітне падіння довіри людей до парламенту та уряду республіки. Згідно з даними лабораторії соціологічних досліджень Вільнюського університету, число незадоволених змінами в суспільстві зросло з 17 відсотків (вересень минулого року) до 54 відсотків у липні цього року. Соціологи пояснюють це тим, що постійно погіршується економічна ситуація в Литві.

Микола СТАНОВИЧ.
Вільнюс.

Застереження

«РОСІЙСЬКІ» КАЗАХИ: БАЛАСТ ЧИ ЕЛІТА?

На це запитання спробував відповісти в газеті «Панорама» політолог С. Акатикадам.

Під «російськими» казахами він має на увазі російськомовних казахів, які є, на думку автора, «синтетичним плодом імперської політики, амбіцій батьків і потягу до російської культури».

Закликаючи не поділяти казахів на «чистих», «напівкровок» і «російських», автор попереджає: «У потугах поділити... бачу печальні силуети трагічних розколів, що традиційно спіткали народ. Наслідком таких поляризацій були страшні біди».

Висловлюється і прогноз щодо казахської мови: в умовах ринку найбільш динамічна частина казахів полине в лоно англійської чи то турецької мов. Тобто на зміну двомовності прийде багатомовність.

Тетяна КОСТІНА.
Алма-Ата.

Фотофакт

Тінь озброєної людини блукає Таджикистаном. Адже головна умова підписаної нещодавно в Хорозі угоди про перемир'я між супротивними сторонами — здати властям зброю — майже не виконується. Із 15 тисяч одиниць вогнепальної зброї здано населенням республіки лише близько 50.

НА ЗНІМКУ: цей дехканин з Кулябської області теж не поспішає здавати свою рушницю. Він не впевнений, що з проголошенням перемир'я йому не доведеться вкотре зі зброєю в руках захищати свою домівку.

Фото Нуріддіна ХАЙРЕДДІНОВА.

До Всесвітнього фо...

МИ НЕ ІВАНИ...

У нашому селищі геологів — кілька десятків сімей з українськими прізвищами. Хто з тавром куркуля, ворога народу насильно був вивезений сюди в далекі двадцяті-тридцяті, а хто й добровільно їхав по романтику, як-от ми з дружиною. Опинилися в цих краях за розподілом кілька років тому по закінченні Івано-Франківського інституту нафти і газу. Жили ми до недавнього якось сіро й буденно, почувалися отими Іванами Непомнящими. Та ось почала відроджуватися Україна, і стала оживати по всьому Сибіру українська діаспора. Створюються земляцтва, осередки з вивчення української мови, починають виходити українські газети.

Не раз отак думав: як нас багато тут і як багато ми можемо зробити для України. Потрапив якось мені до рук номер «Літературної України» з матер... Конгрес україн... діаспори, що в... січні в Києві. ... увагу виступ пре... Тюменщини: укра... близько мільйона... дозволять уряду ... крити подачу на... своїм землякам? ... вали цей виступ ... го українця в се... ті. І всюди було ... ми ж українці, ... ти разом, щоб ... цей скрутний ... Батьківщина.

Нині ми може... виходити на прям... трудовими колект... раїни. Маємо те, ... бракує: дизельне ... соматеріали, хутр... ні продукти з та... мість могли б за... в українських па... кор, фрукти, т... вжитку. Одне сл... уряди двох дер... зують найбільші ...

Послан...

Слова, що народили...

До редакції «Голосу України» надійшло звернення представників вірменської інтелігенції Нагірного Карабаху на ім'я Президента і Верховної Ради України.

Розповідаючи про історію краю, автори послання, серед яких науковці, викладачі, вчителі, письменники, журналісти, наголошують на тому, що вже більш як чотири роки вірменське населення Нагірного Карабаху перебуває у стані примусової кровопролитної війни з Азербайджанською Республікою за виживання на своїй батьківщині.

Вірменському народові, говориться далі у зверненні, притаманні миролюбність, творча праця. «Його значна частина... давно знайшла притулок в Украї... ла для нас рідно... тивну участь у р... економіки, науки, ... Тисячі вірмен в... життя за визволен... ни під час Велико... ної війни».

Звертаючись до ... кого керівництва, ... ники вірменсько... ції Нагірно-К... Республіки просят... ристати всі можл... гутньої України ... кової щирої друж... ського й вірменс... дів» і здійснити п... спрямовані на вс... миру.

Зокрема, пропон... ма засобами впл... Азербайджан для...

Власкори пові...

Рига

СТОМЕТРІВКА ДЛЯ ПІКЕТЧИКІВ

Чаша терпіння уряду Латвії переповнилася, і на черговому його засіданні було прийнято постанову «Про поліпшення громадського порядку біля будинків вищих державних інституцій».

У ній міститься вимога до місцевих самоврядувань не санкціонувати жодного пікету чи мітингу, якщо їх планується проводити на відстані менше 100 метрів від будинків Верховної Ради, Ради ... Верховного суду. ... на прес-конференці... інформаційної служ... Дуцманіс, прийнята... ні в якому разі не ... на обмеження ко... прав громадсько... формувань на пров... монстрацій, мітинг... за його словами, т... буде дотримувати ... ки, щоб не заважат... ній роботі держав... бовців. Дуцманіс ... «на сходах Білого ... ніхто і ніколи не ...

О... ЧЕРЕВ...

Грузинська па...

ОСІНЬ ПОКАЖЕ, Х...

Розгортається передвиборна боротьба в Грузії. ... партій, представлених у Держраді країни, було при... положення про вибори, згідно з яким 150 чоловік — ... депутатів — будуть вибрані за партійними списками ... ційній основі, а ще 84 депутати — за мажоритарною... Передбачається, що останні представлятимуть усі 8... ративні райони Грузії.

Ще не відомо, як балотуватиметься Едуард Шеварднадзе. Але вже є інформація про те, що більшість із 44 зареєстрованих партій об'єднаються в блок і його очолить Голова Держради. Передбачається, що у виборах візьмуть участь мешканці всіх автономій Грузії, в тім числі і Абхазія. Тим часом, за словами найближчої сподвижниці Гамсахурдіа, колишнього міністр... здоров'я республік... Дзодзуашвілі, майб... ментські вибори пр... провал, оскільки ... більшість населенн... них не візьме.

У зв'язку з прий... зії до ООН Держра... ла маніфест, в якол... що з цього дня в... конфлікти розв'язу...

...є

...ир'я в Афр... безпеку ...м у Кабу... ...а Безпеки ... на ви... ...обхідність ...щоб евакуй... ...ого посол... ...ених боїв ... дипломата ...поранено.

поставок гуманітарної допомоги.

Тим часом порушення прав людини в Боснії обговорюються на надзвичайній сесії відповідної Комісії ООН, що розпочала роботу в Женеві.

ОСТАННЄ СЛОВО ЗА КОНГРЕСОМ

Шанси на утвердження конгресом США кредитних гарантій Ізраїлю дуже високі. Про це заявив спікер палати представників американського парламенту Фоулі після зустрічі конгресменів з ізраїльським Прем'єр-міністром Рабином. Згоду на надання цих гарантій вже висловив Президент США Буш. Рабин, у свою чергу, заявив, що 10-мільярдна позика піде на влаштування емігрантів з колишнього СРСР. Прем'єр Ізраїлю також повідомив, що готовий надати обмежену автономію окупованим арабським територіям.

КРИВАВЕ «ПОЛЮВАННЯ»

Уже чотири дні триває одна з найкривавіших за останні 12 років сутичок між індійською поліцією та сикхськими терористами у штаті Пенджаб. Починаючи з понеділка вбито 60 поліцейських і їх родичів. Мобілізовано всі сили для «полювання» на екстремістів. У Пенджабі та інших штатах вжито максимальних заходів безпеки. Широкі антитерористичні операції проводять і в Делі.

...ТИНГ ПАДАЄ

...них досліджень Вільнюського університету, число незадоволених змінами в суспільстві зросло з 17 відсотків (вересень минулого року) до 54 відсотків у липні цього року. Соціологи пояснюють це тим, що постійно погіршується економічна ситуація в Литві.

Микола СТАНОВИЧ.
Вільнюс.

...СЬКІ» КАЗАХИ: ...Т ЧИ ЕЛІТА?

...ти... бачу печальні силуети трагічних розколів, що традиційно спіткали народ. Наслідком таких поляризацій були страшні біди».

Висловлюється і прогноз щодо казахської мови: в умовах ринку найбільш динамічна частина казахів полине в лоно англійської чи то турецької мов. Тобто на зміну двомовності прийде багатомовність.

Тетяна КОСТІНА.
Алма-Ата.

До Всесвітнього форуму українців

МИ НЕ ІВАНИ БЕЗРІДНІ...

У нашому селищі геологів — кілька десятків сімей з українськими прізвищами. Хто з тавром куркуля, ворога народу насильно був вивезений сюди в далекі двадцяті-тридцяті, а хто й добровільно їхав по романтику, як-от ми з дружиною. Опинилися в цих краях за розподілом кілька років тому по закінченні Івано-Франківського інституту нафти і газу. Жили ми до недавнього якось сіро й буденно, почувалися отими Іванами Непомнящими. Та ось почала відроджуватися Україна, і стала оживати по всьому Сибіру українська діаспора. Створюються земляцтва, осередки з вивчення української мови, починають виходити українські газети.

Не раз отак думав: як нас багато тут і як багато ми можемо зробити для України. Потрапив якось мені до рук номер «Літературної України» з матеріалами про Конгрес українців східної діаспори, що відбувався в січні в Києві. Привернув увагу виступ представника з Тюменщини: українців там близько мільйона, хіба вони дозволять уряду Росії перекрити подачу нафти й газу своїм землякам? Обговорювали цей виступ тюменського українця в себе на роботі. І всюди було чути одне: ми ж українці, давайте діяти разом, щоб вистояла в цей скрутний час наша Батьківщина.

Нині ми можемо вільно виходити на прямі зв'язки з трудовими колективами України. Маємо те, чого у вас бракує: дизельне паливо, лісоматеріали, хутро, вітамінні продукти з тайги. Натомість могли б закуповувати в українських партнерів цукор, фрукти, товари ширвжитку. Одне слово, доки уряди двох держав розв'язують найбільші проблеми наших взаємовідносин, а політики лякають наближенням економічного хаосу через розвал «єдиної і неподільної», ми могли б успішно поглиблювати ці зв'язки. Пишу не лише від свого імені. У моїх руках — письмові прохання трудових колективів Бердського акціонерного товариства «Арктур», Бердського радіозаводу «Вега», акціонерного товариства «Весна» з Омської області та з інших. Буду радий, коли хтось відгукнеться на ці пропозиції і напише мені. Хотілося, щоб читачі «Голосу України» знали, що українська діаспора Сибіру хоче конкретною справою допомогти Україні.

Сергій МУСІЄНКО,
заступник начальника геолого - розвідувальної експедиції.
Межовка
Киштовського району
Новосибірської області.

Послання

Слова, що народилися під «градом»

До редакції «Голосу України» надійшло звернення представників вірменської інтелігенції Нагірного Карабаху на ім'я Президента і Верховної Ради України.

Розповідаючи про історію краю, автори послання, серед яких науковці, викладачі, вчителі, письменники, журналісти, наголошують на тому, що вже більш як чотири роки вірменське населення Нагірного Карабаху перебуває у стані примусової кровопролитної війни з Азербайджанською Республікою за виживання на своїй батьківщині.

Вірменському народові, говориться далі у зверненні, притаманні миролюбність, творча праця. «Його значна частина... давно знайшла притулок в Україні, яка стала для нас рідною, бере активну участь у розвитку її економіки, науки, культури. Тисячі вірмен віддали свої життя за визволення України під час Великої Вітчизняної війни».

Звертаючись до українського керівництва, представники вірменської інтелігенції Нагірно-Карабахської Республіки просять «використати всі можливості могутньої України в ім'я вікової щирої дружби українського й вірменського народів» і здійснити певні кроки, спрямовані на встановлення миру.

Зокрема, пропонується всіма засобами вплинути на Азербайджан для негайного припинення кровопролиття в НКР і виведення азербайджанських військових формувань з територій, захоплених останніми місяцями; запобігати постачанню до Азербайджану військової техніки і спорядження, які можуть бути використані для знищення мирного населення НКР; визнати Нагірно-Карабахську Республіку, що визначилася через референдум, і всіляко її сприяти.

«Ми висловлюємо сподівання, говориться наприкінці звернення, що шановні Президент, парламент України і весь український народ з глибоким розумінням сприймуть цей крик-послання вірмен Карабаху, котрі перебувають на межі фізичного знищення».

Власкори повідомляють

Рига

СТОМЕТРІВКА ДЛЯ ПІКЕТЧИКІВ

Чаша терпіння уряду Латвії переповнилась, і на черговому його засіданні було прийнято постанову «Про поліпшення громадського порядку біля будинків вищих державних інституцій».

У ній міститься вимога до місцевих самоврядувань не санкціонувати жодного пікету чи мітингу, якщо їх планується проводити на відстані менше 100 метрів від будинків Верховної Ради, Ради Міністрів та Верховного суду. Як пояснив на прес-конференції начальник інформаційної служби країни Дуцманіс, прийняте рішення ні в якому разі не спрямоване на обмеження конституційних прав громадсько-політичних формувань на проведення демонстрацій, мітингів. Однак, за його словами, тепер треба буде дотримуватися норм етики, щоб не заважати нормальній роботі державних службовців. Дуцманіс сказав, що «на сходах Білого дому США ніхто і ніколи не мітингує».

Олександр ЧЕРЕВЧЕНКО.

Мінськ

«ЗАКОРДОННИЙ КОНТИНГЕНТ» ПО-БІЛОРУСЬКИ

Відрядження білоруських воїнів до Казахстану на збирання хліба не були рідкістю і в минулі роки. Але коли раніше вони їхали туди за наказом Москви, то нині — з волі рідного уряду і на благо республіки. Майже дві тисячі військовослужбовців Білорусі протягом півтора-двох місяців допомагатимуть казахстанським хліборобам. А ті, у свою чергу, зобов'язуються за ударну роботу платити республіці зерном.

Віктор ХОРОШКО.

Грузинська панорама

ОСІНЬ ПОКАЖЕ, ХТО БУВ ПРАВИЙ

Розгортається передвиборна боротьба в Грузії. На вимогу партій, представлених у Держраді країни, було прийнято нове положення про вибори, згідно з яким 150 чоловік — майбутніх депутатів — будуть вибрані за партійними списками на пропорційній основі, а ще 84 депутати — за мажоритарною системою. Передбачається, що останні представлятимуть усі 84 адміністративні райони Грузії.

Ще не відомо, як балотуватиметься Едуард Шеварднадзе. Але вже є інформація про те, що більшість із 44 зареєстрованих партій об'єднаються в блок і його очолить Голова Держради. Передбачається, що у виборах візьмуть участь мешканці всіх автономій Грузії, в тім числі і Абхазія. Тим часом, за словами наближчої сподвижниці Гамсахурдіа, колишнього міністра охорони здоров'я республіки Манани Дзодзуашвілі, майбутні парламентські вибори приречені на провал, оскільки переважна більшість населення участі в них не візьме.

У зв'язку з прийняттям Грузії до ООН Держрада прийняла маніфест, в якому заявляє, що з цього дня в країні всі конфлікти розв'язуватимуться тільки через переговори. Скасовано надзвичайний стан на всій території республіки. Та в деяких містах все-таки зберігається комендантська година. Питання, пов'язані з діяльністю бандитських формувань, доручено вирішувати поліції та внутрішнім військам республіки. Згідно з маніфестом звільняються від карної відповідальності всі прибічники екс-президента Гамсахурдіа, якщо вони не звинувачуються в замаху на життя людей.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.
Тбілісі.

Футбол

У «ДНІПРА» ВИСОКА МЕТА

Мабуть, шанувальники футболу не забули, що дніпропетровський «Дніпро» виборов бронзові медалі першого незалежного чемпіонату України. Тоді у вирішальному матчі він у Запоріжжі переміг донецький «Шахтар» — 3:2. До речі, сталося це саме в день 38-річчя головного тренера дніпрян Миколи Павлова.

Підготовку до нового чемпіонату «Дніпро» починав у доброму настрої. Тренувався на чудовій заміській базі. А ще на десять днів їздив до Польщі на товарські поєдинки.

Усе йшло ніби гаразд. Але тренери пам'ятали, що мають перейти до ізраїльських клубів головний «диригент» колективу, його капітан Вадим Тищенко та захисник Володимир Горілий. А слідом за ними спакували валізи і рушили в тому ж напрямку воротар Валерій Городов та півзахисник Володимир Багмут. Тому в команді з'явилося троє новачків — захисник Олег Чухліб з Луганська, Дмитро Яковенко з Чорткова та цікавий півзахисник з Тернополя Костянтин Павлюченко.

Сталися зміни й у тренерському складі. Тепер Павлову, окрім Олександра Лисенка, допомагатимуть Ігор Ємець і Петро Кутузов.

Анатолій КОСИИ.
Дніпропетровськ.

ВОНИ ВИЙДУТЬ НА ПОЛЕ

Починаємо публікувати склади команд вищої ліги чемпіонату України з футболу, сезон 1992—1993 років.

«Таврія» (Сімферополь)

Начальник команди Попов Костянтин. **Головний тренер** Заяєв Анатолій. **Тренер** Черемисін Андрій.

Воротарі: Колесов Олег (1969 року народження), Гуленков Дмитро (1968). **Захисники:** Алібаєв Сефер (1968), Волков Ігор (1965), Головко Олександр (1972), Турчинeнко Микола (1961). **Півзахисники:** Вишняускас Відмантас (1969), Воронежський Сергій (1967), Гетиков Юрій (1971), Гудименко Юрій (1966), Новиков Владислав (1971), Опарін Андрій (1968), Шевченко Сергій (1960). **Нападаючі:** Андрєєв Сергій (1970), Гладищев Сергій (1960), Полстянов Сергій (1967, з «Ниви», Тернопіль), Шейхаметов Толят (1966).

«Буковина» (Чернівці)

Начальник команди Воронюк Володимир. **Тренери:** Богуславський Валерій, Павленко Олександр.

Воротарі: Ціткін Володимир (1966), Крапівін Ігор (1966). **Захисники:** Соботюк Сергій (1963), Марков Віталій (1968), Руснак Іван (1966), Войтюк Олександр (1965), Мустафаєв Асан (1965). **Півзахисники:** Федоров Леонід (1963), Алістаров Валерій (1957), Іванов Олександр (1973), Бондарчук Василь (1965, з «Карпат», Львів), Бідулько Дмитро (1967, з «Ниви», Тернопіль), Марчак Ярослав (1969, з «Галичини», Дрогобич), Лаба Роман (1966, з «Карпат», Львів), Будник Віктор (1960), Задорожняк Василь (1968). **Нападаючі:** Фінкель Борис (1968), Ірійчук Павло (1970), Луців Андрій (1974).

ЯК «ДИРЕКТОРА» ДРУЗІ ВШАНОВУВАЛИ

Болільники зі стажем пам'ятають твердого, мов скеля, захисника київського «Динамо» Вадима Соснихіна, якого потеплому друзі й прихильники величали «директором». І от динамівському асу виповнилося п'ятдесят. Цій події й був присвячений футбольний матч ветеранських команд «Динамо» на клубному стадіоні. А перед його початком ювілярові вручили квіти і подарунки: Федерація футболу України, Єнакіївський металургійний завод — 50 тисяч купонів, ФК «Динамо» — автомобіль «Таврія», а спонсором цієї зворушливої зустрічі був знайомий багатьом «Інфоспорт» (генеральний директор Володимир Лашкул), який виділив 100 тисяч купонів.

Ну, а сам поєдинок був дуже цікавим. Спершу «сині» забили два м'ячі (Буряк і Сабо), а потім «жовті» все ж відігралися (Колотов і Мунтян) — 2:2.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Для кого пишемо!

БЕЗ ОСТАННЬОЇ ІНСТАНЦІЇ

У застійні часи люди частенько приходили до корпункту і здебільшого розпочинали так: «Уже скрізь був, усіх обійшов — нічого добитися не можу. Залишається єдина надія на вас, на газету...».

Скривджених тоді було немало, і для журналістів, котрі не боялися зіпсувати стосунки з начальством, роботи вистачало. Можновладні ніколи не любили фейлетоністів, а за часів суцільної «одностайності і єдності» й поготів, але реагувати на критичні газетні виступи мусили — так було заведено.

Пам'ятаю «справу» молодого й непокірного директора автотранспортного підприємства «Турист» Ананія Кравчука. Непокірних номенклатурники не любили, любили безхребетних підлабузників. Ананій Іванович був не з таких, через що вище начальство і сам обком також дуже його не злюбили. «Справу» сфабрикували в один момент — досвід у цьому мали неабиякий, і за одну хвилину директор вилетів із керівного крісла. Автор цих рядків тоді став на захист «зухвальця», сам «набрався нахабства» бути присутнім на засіданні бюро обкому під час розгляду «справи» Ананія Кравчука, чим створив монолітному бюро певну дискомфортність: рішення, щоб остаточно «розчавити й розмазати» непокірного, так і не прийняли. На пресу, хоча й не йменували її так гучно, як тепер, четвертою владою, тоді зважали.

А пригадалася мені історія з Ананієм Кравчуком не просто так — його ім'я знову на сторінках газет і на устах керівних і не зовсім добродіїв. Що ж сталося? Ананій Іванович після довгих поневірянь знову повернувся у директорське крісло, в АТП «Турист», але спокою не має й сьогодні. Тепер уже через те, що забагалося йому і його трудовому колективу хоча б сякої-такої самостійності — в оренду, так би мовити, вирішили податися.

Кілька рядків сухої прози. Торік перестало існувати туристсько-екскурсійне виробниче об'єднання «Рівнетурист», з яким АТП «Турист» мало договір на перевезення туристів й екскурсантів. Після створення акціонерного товариства «Укрпрофтур» колектив АТП «Турист» як самостійна юридична особа не забажав увійти в це акціонерне товариство. Наприкінці лютого цього року виконком Рівненської міськради зареєстрував державно-комунальне підприємство «Турист». Невідомо чому вважаючи себе власником рівненського підприємства «Турист», АТП «Укрпрофтур» подало до суду позов, щоб скасувати рішення виконкому Рівненської міськради про реєстрацію. Суд, на думку Ананія Кравчука, неповно з'ясувавши обставини справи, не зваживши на права й обов'язки сторін, задовольнив позов. В основу рішення суду покладено посилання позивача на те, що він нібито є власником майна автопідприємства, проте жодного підтвердження цього в матеріалах справи немає.

Бо й не може бути: з 1983 року АТП «Турист» є юридичною особою з самостійним балансом, власним статутом, господарським розрахунком і для входження його в акціонерне товариство відповідно до закону потрібна згода колективу, а її не було...

«Цікаво, — ставить запитання директор АТП, — чи знайдеться в незалежній Україні й на декларованій демократичній Рівненщині хоча б одна службова особа, котра б дала неупереджену, правдиву оцінку діям Рівненського суду і акціонерам — функціонерам з «Укрпрофтуру»?

Запитання не риторичне, його хотілося б поставити в керівних колах нашої держави і мені, авторові цих рядків. І не лише з приводу вищевикладеного факту. Нещодавно у фейлетоні «Щоб іншим не кортіло?» («ГУ» за 16 червня цього року) писав, що колишні адміністративно-нахлібницькі структури ніяк не хочуть відпускати трудівників «на волю», не дають стати господарями всього того, що зроблено й зароблено їхніми руками (йшлося, зокрема, про рівненське підприємство «Будресурси» і МП з Млинова «Добробут»). Яка реакція після публікації фейлетону в Рівному — невідомо, а в Млинові, розповідають, директор підприємства — засновника МП почала звільняти «вільнодумців» з роботи.

У застійний період, повторимо, на критичні виступи преси реагували. В тому числі й «керівна і спрямовуюча», де б не сміли чіпати. А коли журналісти взялися і за неї, усіляке реагування — як відрізало. Навпаки, вважається за справу «честі, доблесті й геройства» за якунебудь неточність потягти газету до суду...

Звичайно, «четверта влада» реалізується через вплив на формування громадської думки, газети можуть висловлювати власну думку й думку читачів, а не вказувати, як кому керувати чи які рішення приймати. І все ж представники Президента на місцях, якби уважніше ставилися до критичних виступів преси, здається, здобули б чималу підмогу. З цим згодні голови держадміністрації Рівненського і Млинівського районів Володимир Тишкун і Володимир Вінничук. Мета ж, заявляють, у нас одна.

Таки справді одна — чесне, правдиве, гідне людини життя у вільній Україні.

Сергій МЕЛЬНИЧУК,
власний кореспондент «Голосу України».
Рівне.

КАВКАЗЦІ ПОКИНУЛИ МІСТО

Тривожна обстановка склалась на ялтинському курорті. Місцеві жителі побоюються випускати дітей з дому, відпочиваючим у здравницях попереджено про можливі інциденти на вулиці.

Останнім часом тут сталося кілька вбивств, у вчиненні яких городяни підозрюють осіб кавказьких національностей. У зв'язку з цим сотні дві ялтинських молодих людей зібрались на місцевому стадіоні і зажадали від властей протягом доби очистити курорт від гостей з Кавказу. Збуджені, вони вирушили на ринки і пляжі, але вжиті міліцією заходи відвернули безпорядки. Сьогодні в Ялті все спокійно: діставши попередження, кавказці покинули місто.

Укрінформ.

Cito!

«НЕ ВМИРАЙ, МАТУСЮ!»

чується мені, хоча розумію: немовля не знає, що означає — прожити сиротою, тож не розуміє, що означає — втратити матір. Але ж це мають знати і розуміти люди, у чиїх силах зупинити конвеєр, який забирає життя матерів...

ДВАДЦЯТЬ один день на керованому диханні! Чи була надія повернути жінку до життя?

— Доки б'ється серце, і надія жевріє,— відповідає завідуючий відділенням реанімації 3-го Київського пологового будинку.— А доки сподіваєшся, дій: адже йдеться про життя матері.

От і відповідь на запитання, чому в акушерському відділенні цього пологового будинку за останні кілька років не померла жодна мати, тоді як по Україні показник материнської смертності досить високий — 30 смертей на 100 тисяч живонароджених. У медиків, звичайно, готове заперечення: мовляв, не все в руках лікаря. Безумовно. І все ж, приступивши свого часу до обов'язків головного акушера-гінеколога України, Борис Венцковський у першу чергу звернув увагу на кваліфікацію колег. Зробивши щонайретельніший аналіз причин материнської смертності, він дійшов висновку, що смерть можна було відвернути: при маткових кровотечах — у 34 випадках з 39, при пізньому токсикозі — у 26 із 33, при емболії навколоплідними водами — в 11 з 29, при сепсисі — у 22 із 23, при розриві матки — у 8 з 8. **Що ж призвело до нещастя там, де його могло і не статися? Недостатнє обстеження жінок в умовах консультації та стаціонару, пізнє виявлення патології, необгрунтоване рішення про можливість виношування, недооцінка тяжкості патології і як наслідок — нераціональна тактика ведення вагітності і родів, несвоєчасне залучення до консультації вузькопрофільних суміжних спеціалістів, неадекватне лікування, несвоєчасна госпіталізація.**

Ці цифри змусили професора Венцковського виступити з пропозиціями щодо подальшої підготовки кадрів. Тепер, закінчивши шестирічне навчання в мединституті, акушери-гінекологи проходитимуть трирічну спеціалізацію і складатимуть екзамени, за результатами яких одним присвоять кваліфікацію, другим запропонують продовжити навчання, а третім... закриють дорогу в акушерство.

Через три роки нова генерація акушерів-гінекологів прийде на робочі місця. Та чи під силу їм буде кардинально змінити становище у сфері допомоги породіллі, якщо до того часу не буде вирішено інші проблеми, котрі інтегруються в показник материнської смертності?

Найперша — охорона здоров'я жінки. З 10 мільйонів жінок, зайнятих у народному господарстві України, у несприятливих умовах працює 14 відсотків. 30—40 відсотків жінок дітородного віку працюють позмінно, тобто і вночі. Як же це позначається на їхньому здоров'ї, говорять наукові дослідження: рівень загальної захворюваності при дво- та тризмінному режимі праці зростає на 20—30 відсотків. Хімічні фактори в поєднанні із впливом навколишнього середовища формують екологічно залежні захворювання у вагітних жінок: у Запоріжжі, Маріуполі, де хімічне забруднення середовища досягло генетично небезпечного рівня, частота мимовільних абортів мутаційного характеру у п'ять разів більша, ніж, скажімо, у Сімферополі, який вважається відносно чистим; у робітниць горлівського об'єднання «Стирол» вагітність удвічі частіше ускладнюється токсикозами, гепатитом, недокрів'ям. Ті чи інші порушення здоров'я мають понад 60 відсотків породіль.

У пологовому будинку це обертається тим, що коли раніше жінка втрачала 1,5 літра крові і врятувати її не становило особливих труднощів, то тепер набагато менша крововтрата загрожує катастрофою! До того ж жінки перестали слухати лікарів і народжують з діабетом, з туберкульозом, з пороком серця... Якби медики мали підходящі умови, вони б цього не так боялись. Але...

Погляньте на нашу базу рододопоміжних закладів. Тобто, звичайно, коли врахувати, що до 1980 року в Україні не було жодного типового пологового будинку (а на периферії жінки народжували у хатах із пічним опаленням), то сьогоднішня картина — понад 80 великих пологових будинків, понад 800 стаціонарів при різних медичних закладах, 1028 жіночих консультацій — має радувати. Та коли взяти за точку відліку хоча б Польщу, де від найближчого пологового будинку породіллю відділяє не більше 20 кілометрів, то... Що вже казати про дефіцит медикаментів, шовного матеріалу, крові та її препаратів! Деякий оптимізм вселяє хіба що становище з апаратурою, якої завдяки зусиллям Міністерства охорони здоров'я і особисто міністра останнім часом додалось...

І не можна ж сказати, що верховні власті не розуміють важливості названих проблем. У Міністерстві охорони здоров'я шафи забиті документами, з яких видно: протягом останніх років перед компетентними органами порушувалися питання про розробку засобів захисту жінок на виробництві, нешкідливих технологій, переведення зі шкідливих умов праці жінок з обтяженим акушерським анамнезом перед настанням планованої вагітності, розширення на підприємствах мережі спеціалізованих дільниць, де б у полегшених умовах могли трудитися вагітні жінки, нарешті, про створення бази рододопоміжних закладів тощо. Яка реакція? У розпорядженні Ради Міністрів УРСР від 8 червня 1990 року, виданому на виконання постанови Верховної Ради СРСР від 10 квітня того ж року «Про невідкладні заходи з поліпшення становища жінки, охорони материнства і дитинства, зміцнення сім'ї» для зацікавлених міністерств і відомств, було сформульовано конкретні завдання на період з 1991 до 1995 року. І поперва справа буцімто зрушила з місця. Умови праці було поліпшено 1,5 мільйона жінок, на 200 тисяч скорочено їх чисельність на важких та шкідливих виробництвах. Інтенсивніше почали вестися наукові розробки, зокрема в галузі харчування вагітних жінок. Що ж стосується рододопоміжної бази, то у дванадцятій п'ятирічці передбачалося введення об'єктів на 14,5 тисячі ліжок і 26 тисяч відвідувань за зміну, а до кінця тринадцятої — завершення створення бази, яку повинні були поповнити 26 пологових будинків та 72 акушерські корпуси. Принаймні такі перспективи малював у своєму листі в Держкомпраці заступник міністра охорони здоров'я В'ячеслав Передерій.

Реалізуватися накресленим планам, одначе, не довелося. Десь справа — у відсутності фінансів, десь — у нерозторопності. А сьогодні ніби й недоречно говорити про легку працю для жінок (нарівні з чоловіками вони раді будь-якій роботі, аби вона годувала), як недоречно говорити і про великомасштабне будівництво (там, де потрібні були мільйони, тепер потрібні мільярди).

Але в такому разі недоречно говорити про майбутнє держави, яку нібито будуємо. Адже народжуваність катастрофічно знижується. За п'ять місяців нинішнього року у порівнянні з таким же періодом минулого родів прийнято на 21 тисячу менше — такий результат шоку, що його зазнали жінки від цінової політики. Навряд чи перспектива залишити сироту, яка за існуючої кризи в галузі є цілком ймовірною, додасть їм рішучості народжувати. І що буде з Україною?

Слід думати, наша влада ставить собі це питання. Та поки що не робить видимих зусиль для того, щоб ввімкнути механізми, здатні реанімувати медицину в цілому і допомогу породіллі зокрема. Наприклад, професор Венцковський вважає, що треба негайно вводити платне обслуговування, і не розуміє, чому з цим не квапляться. Хоча...

— Бояться, напевне, втрачати спеціалістів. Даремно бояться. Всі не підуть з державної системи. Тому багато причин. Взяти хоч мене. Ну куди я піду з клініки, з кафедри? Інша справа — зможу відкрити прийом для громадян, спроможних платити великі гроші за сервісне обслуговування, і одержувати таким чином кошти на розвиток справи. Так хіба ж це невигідно тим, хто залишиться на державному обслуговуванні? На їх долю припаде більше бюджетних грошей. Зрозуміло, бюджетні мають бути не такими, як сьогодні. Треба підключати і страхове обслуговування. А якщо ні... Мені страшно навіть зазирати у ту пастку, куди з усіх сил рвемося.

І мені страшно. І чую: «Не вмирай, матусю!» Чи то дитя, чи сама держава, що вмирає з кожною матір'ю...

Марина ДЯТЛОВА.

НАУЧНО-ПРОИЗВОДСТВЕННАЯ И КОММЕРЧЕСКАЯ ФИРМА

BarcOn

TECHNICAL TRAIDING — LTD

вступает на украинский рынок с программой - высокие технологий в сфере бизнеса. В ассортименте - достижения компьютерной, видео- и множительной техники, системы связи, включая последние разработки компаний TEXAS INSTRUMENTS (США) и STEINER COMPUTER (АВСТРИЯ). Образцы на постоянной выставке фирмы. Здесь знают цену хорошей репутации и ценят постоянных партнеров. Вот почему здесь всегда

ДЕШЕВЛЕ, НО ЛУЧШЕ

КИЕВ, КРЕЩАТИК 5, 3 ЭТАЖ, ТЕЛ. 228-43-44, 228-15-13, 441-95-06, БРОКЕРСКАЯ КОНТОРА 517-48-69

Formula

Клинцовский механический завод им. Н. А. Щорса, реализует по свободным оптовым ценам новые автокраны марки **КС-2561 К** грузоподъемностью 6,3 тонны на базе автомобиля **ЗИЛ-431412.**

Капитально ремонтирует в неограниченном количестве автокраны марки **АК-75 В, КС-2561 Д, КС-2561 К.**

За справками обращаться по телефонам: **2-24-25, 2-46-19.**

код 08336, телетайп 182728 ЩОРС.

Адрес завода: 243100 Клинцы Брянской обл., ул. Дзержинского, 10.

ОРГАНИЗАЦИЯ

ЗАКУПАЕТ оптовые партии фруктов для бартера в Россию;

ПРОДАЕТ мясоперерабатывающее оборудование, закатывающие машины (под стеклянные банки), электроводогрейные котлы, камины для саун, оконные и дверные блоки, дымогенераторы, упаковочные машины.

254025, Киев, а/я 293; тел. (044) 550-02-70.

МП «БАЗИС»

Предприятие реализует:

стиральные машины «Таврия»; «Донбасс»; «Десна»;
пылесосы «Ракета-12 В»;
кухонные комбайны «Мрія»;
рубашки мужские шелковые пр-во Индия;
шприцы одноразовые 5 см³;
шины к автомобилям ВАЗ;
сталь нержавеющая пищевая 12×18 Н 10 Т.

Обращаться по адресу: 320059, г. Днепропетровск, пр. Кирова, 98 В, тел. 92-54-22 с 8.30 до 17.30.

ЛУЧ-8

Производственное акционерное общество

ГРЕЧИХА прекрасно перерабатывается только на нашей линии ЛПГ-1.

ОКУПАЕМОСТЬ-3МЕСЯЦА. АНАЛОГОВ в снг НЕТ

Калибровка на 6 фракций, шелушение и отделение лузги, пропарка и прожарка до коричневого цвета (кашу можно варить прямо на рабочем месте). Линия модульная, производительность от 100 кг/ч, может быть наращена кратно. Смонтировать можно в любом помещении от 30 м² в любой приемлемой для Вас объемной компоновке. Необходим пар 1.0", 0,2 Гкл/час, 0,8 кгс/см2. Установленная электромощность 5 квт. Выход годной крупы-ядрицы 50%, дробленки 20%, остальное - отличный корм для свиней и уток. Обслуживают линию два человека в смену. За отдельную плату можем укомплектовать линию утепленным ангаром, парогенератором, произвести шефмонтаж, повысить уровень механизации. Поставка в течение месяца после получения денег на наш расчетный счет 467402 в Кумертауском филиале акционерного коммерческого банка "Башпромбанк", МФО 105745. Отгрузка линии - продавцом , ж/д или автотранспортом за счет покупателя. Цена с НДС 1.184.128 руб. При предоставлении доверенности на подписание договора и бланка на его составление с печатью Вашего предприятия линия будет продемонстрирована в работе.

453350, Кумертау, Ленина, 4, а/я 128; тел. (34761) 2-16-49; факс: 2-32-12 т-т 350759 НУР

Асоціація Українських Правників
Українська Правнича Фундація

ДО ВСІХ ПІДПРИЄМЦІВ ТА МЕЦЕНАТІВ!!!
ДО ВСІХ, ХТО ПІДТРИМУЄ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ!

З 18 по 23 жовтня 1992 р. в м.Києві відбудеться Перший Світовий Конгрес Українських Юристів, головною метою якого є створення міжнародної організації українських юристів задля активної праці по розбудові в Україні правової держави та залучення іноземних юристів до здійснення економічних реформ в Україні. У Конгресі візьмуть участь юристи українського походження з США, Канади, Австралії, Німеччини, Франції, Англії, Бразілії, Аргентини, Польші, Угорщини та інших країн світу.

Організатори Конгресу — Асоціація Українських Правників та Українська Правнича Фундація — звертаються з проханням до організацій та осіб надати фінансову підтримку Конгресу.

Всім спонсорам буде надана можливсть рекламування їхніх фірм та підприємств під час проведення Конгресу.

Мінімальний спонсорський внесок для організацій, які мають намір розмістити рекламу на Конгресі — 100 000 крб.

Наш розрахунковий рахунок 700161110/700705 в Українському банку "Відродження" у РКЦ НБУ МФО 300001/102.
Асоціація Українських Правників — з поміткою "На Конгрес".
Адреса для листування: 252005, Київ-5, вул.Червоноармійська, 64/18.

До уваги керівників підприємств, установ, комерційних структур та підприємців

Якщо у вас вийшла з ладу електрокранбалка підвісна електрична, завод комунального устаткування виготовить і поставить на вашу адресу будь-які деталі та вузли, проведе модернізацію електрокранбалок в/п 1, 2, 3 та 5 тонн.

Звертатися: м. Калуш Івано-Франківської області, вул. Панінців, 26.

Контактний телефон: 3-47-72.

Голландская компания «UNI COMPLET» предлагает Вам косметические товары лучших голландских фирм: шампунь, гель, всевозможные кремы, дезодоранты и др.

Обращайтесь по тел. в г. Киеве 229-59-31 круглосуточно.

ПРОПОНУЄМО ДО РЕАЛІЗАЦІЇ

Кушетки медичні на дерев'яному каркасі — 500 шт.
Лави тримісні для холу — 500 шт.
Ліжка дерев'яні різні — 200 шт.
Кушетки масажні — 100 шт.
Кухонні набори (стіл та чотири табуретки) — 50 комплектів
Табуретки різні — 1000 шт.

Адреса: 254072, МСП м. Київ, вул. Корабельна, 6, АП «Протекон».

Телефон для довідок: 417-10-22, 417-21-59.

19—20 сентября Киевским Союзом социальной защиты военнослужащих, отставников и членов их семей «Созидатель» будет проведена республиканская научно-практическая конференция «Социальные проблемы военнослужащих и политическая стабильность на Украине в переходный к рыночным отношениям период».

Цель форума — анализ эффективности действия принятых на Украине государственными органами законов и постановлений, по вопросам социальной защиты военнослужащих, обобщение накопленного в этом направлении положительного опыта, выработка программы необходимых мер по снижению нарастающей среди военнослужащих социальной и политической напряженности.

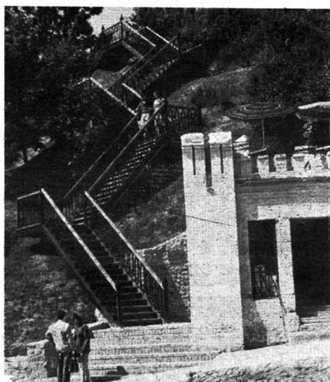
Для выяснения реального положения дел в этой области на конференцию приглашаются представители общественности всех военных гарнизонов Украины. Политические партии, движения, заинтересованные государственные, общественные и коммерческие организации, желающие принять участие в подготовке и проведении конференции могут подать заявки по тел. 228-66-19, или по адресу: г. Киев, ул. Софиевская, 2, 1-й этаж (с 10 до 15 ч.).

Планируется издание материалов конференции. Для проживания иногородних будет сниматься гостиница.

Председатель подготовительного комитета подполковник В. ЛАРЦЕВ.

Актуально

У ЧИЄМУ МІСТІ МИ ЖИВЕМО?

24 червня 1992 року в Київраді відбулося засідання комісії з питань містобудування та архітектури: розглядалось питання про вилучення земельних ділянок, на яких у зоні ландшафту, що охороняється, ведеться будівництво. Депутати вирішили на майбутній сесії не ставити питання про вилучення землі, а запропонувати державній адміністрації подати пропозицію про вилучення цих ділянок на наступну сесію... Сесія відбудеться не скоро, і ми знову будемо свідками немочі Київради та її боягузливої позиції: як би не образити Головкиївархітектуру міської адміністрації. Схоже, що, незважаючи на зміну вивіски, в питанні охорони нашого минулого нічого не змінилось. Навряд чи варто чекати, що Головкиївархітектура, як сказано у відомому творі, «сама себе відшмагає». Вісім засідань комісії Київради, включаючи три засідання комісії з питань культури та охорони історичного середовища, за десять місяців не наблизили нас до вирішення важливого питання, і все зводиться до пропозицій та рекомендацій замість того, щоб, користуючись повноваженням Рад, і «владу застосувати». Що це? Некомпетентність, незнання законів і своїх прав? Верховна Рада прийняла закон про землю. Парламент вірить, що місцеві Ради можуть справитися з важливим завданням, там розуміють, що земля — народне надбання і розпоряджатися нею повинні представники народу, а не адміністрація й чиновники. І все ж будівництво йде в зоні ландшафту, що охороняється, на горі Щекавиці, і під загрозою опинилися літописні місця, пов'язані з князями Щеком (V століття) та Олегом (IX століття), з багатьма подіями нашої історії.

Знищується дивовижний своєю красою український національний пейзаж. Може, тому, що депутати вчили історію не в українській школі і не знають того, що відомо на Заході, де цінують українську культуру і де столицю незалежної держави ЮНЕСКО внесла в почесний список історичних міст. Сьогодні ще ми в Києві можемо побачити один з кращих міських ландшафтів світу. Невже головний архітектор міста Віктор Григорович Дубок вважає, що з ЮНЕСКО приїдуть на вулицю Лук'янівську, 63, подивитися на те, що збудують за проектом архітектора Віктора Абрамовича Розенберга з Київпроекту (ГАП зони — Юрій Абрамович Паскевич)? З гіркотою доводиться констатувати, що ні в Головархітектурі, ні в Київпроекті нема національних кадрів, котрі змогли б уберегти Київ від «будівничих соціалізму», і нам залишається сподіватися, що сесія розбереться в тому, що є національним надбанням, і підкаже спеціалістам із Київпроекту та Головархітектури, що таке національний пейзаж.

За час численних засідань комісії Київради доводиться переконуватися в неспроможності депутатського корпусу. Зрозуміла це і адміністрація Президента, розгортаючи небувале за масштабами навіть у соціалістичні застійні часи будівництво в зоні історико-архітектурних, археологічних заповідників, у зоні ландшафту, що охороняється. В центрі Андріївського узвозу, навпроти легендарного будинку Турбіних (Андріївський узвіз, 13), вже поставлено будівельний вагончик. За будинком Турбіних зводиться підпірна стіна на замовлення вірменського «Арткафе» (незважаючи на протести заповідника «Стародавній Київ»). На лівому боці Андріївського узвозу на замовлення «ІНКОбанку» пропонується відбудувати чотири садиби в неоготичному стилі зі збереженням потворного кафе-шашличної біля КВШО «Юність» (архітектор Юрій Абрамович Паскевич, 1990 рік). Під знесення йде будинок на Замковій горі (Андріївський узвіз, 16, архітектор Гординіна). Тут буде промислова виставка, каса розміну валюти та стоянка автомашин, так званий «бульвар мистецтв». Про відтворення втрачених будівель — одноповерхової з оригінальними віконницями та двоповерхової (верхній поверх дерев'яний) — вже нема й мови.

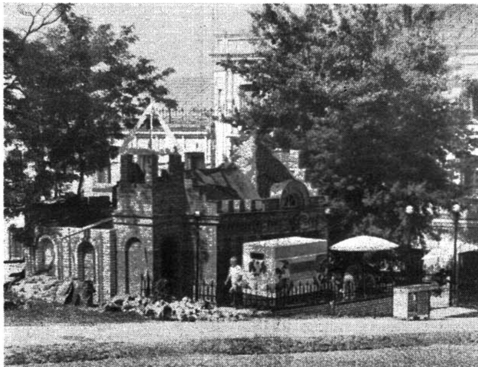
Містобудівна секція міського товариства охорони пам'яток під головуванням Юрія Абрамовича Паскевича одностайно прийняла рішення «принципово погодитися з ідеєю забудови» цієї ключової зони Андріївського узвозу. Там, де найяскравіше проявляється рельєф вулиць та пагорбів, на віражі вулиці, «феноменально освоєної життям, де доречно було б зберегти зелень, дати рекреацію і туалет» (пропозиція архітектора Подолу Р. Кухаренко), архітектори XIX століття навдивовиж м'яко вписалися в навколишнє середовище. Вулиця Андріївський узвіз входить до архітектурно-історичного заповідника «Стародавній Київ», та все ж адміністрація заповідника погоджує будівництво на одній з найдавніших вулиць країни — і колишнього СРСР, і нинішньої України.

Можна уявити собі, як розвернуться будівельники в історичних урочищах Гончарі та Кожум'яки за потурання Київради. Земельні ділянки під будівництво ще не виділялись, а в урочищах на одній тільки вулиці Дігтярній працює чотири трактори. Зрозуміло, тут ніхто не буде «відтворювати старовину». «Ідеологи» від архітектури вже відмовляються від ідеї відтворення, хоч і вона служила всього лише маскою інтелігентним злодіям та грабіжникам, руйнівникам безцінної історії та старовини, історичного ядра давньослов'янських земель — старокиївських гір і урочищ. А Україна ж ратифікувала конвенцію, згідно з якою як цивілізована, а сьогодні і самостійна, держава зобов'язалася зберігати свою природно-історичну спадщину. Під пісеньку про незалежність сьогоднішні необільшовики продають нашу землю, історію та культуру.

На розі вулиць Хрестовоздвиженської та Андріївського узвозу встановлено «штаб забудови» урочищ Гончарі та Кожум'яки. Тут же будинок Річарда, переданий під елітарний готель спільного українсько-американського підприємства «Узвіз». Слід відзначити, товариство охорони пам'яток, мабуть, не збирається повертати меморіальну дошку художника Г. Дядченка на історичний будинок, збудований на початку XX століття з метою «сприяння розвитку красних мистецтв». Ніхто не збирається відтворювати меморіальну квартиру історика С. Голубєва, скульптора Ф. Балавенського, живописця І. Макушенка та музей сатиричного журналу «Шершень» у квартирі № 5 художника Ф. Красицького. Недавно відбудовано потворні сходи на Уздихальницю, очевидно, для того, щоб у майбутньому не турбувати постояльців елітарного готелю нашестям простого люду. В будинку Річарда вже працює кафе, на Андріївському узвозі з'явився автотранспорт. Як «мудро» відзначив перший заслужений архітектор незалежної України Ю. Паскевич, вулиця втратила свою цнотливість.

Біля будинку Річарда три будинки по Андріївському узвозу — № 24, 26 і 28 — уже дали тріщини, сповзає грунт від руху автотранспорту, це вже видно і неспеціалістам. Ми падаємо в прірву, і старокиївські гори, не витримуючи, падають за нами. Хто ж зупинить наше падіння? Чи є в нас, крім «партократів», «демократів» і численних партій, патріоти своєї вулиці, будинку і своєї Батьківщини? Адже в перспективі в «соціалістичному» місті для нас реальністю стає перетворення на «совєцький народ» з інтернаціональною свідомістю, а простіше кажучи — на космополітів.

Віктор ЧЕРІНЬКО,
депутат Київської міськради;
Євген ПЕТРИК,
голова організації «Зелений світ» Подільського району Києва.

На фото Анатолія ПЕЦУХА: Поділ сьогодні.

Телебачення

СУБОТА
15 серпня

I ПРОГРАМА УТ

8.00 УТН.
8.10 Ритмічна гімнастика.
8.30 Привіт, Маріє. VI відбірковий тур фестивалю української популярної музики.
9.15 «Маленька фея». Лялькова вистава.
10.00 Телефільм «Глибокий колодязь».
10.50 Доброго вам здоров'я. Материнство.
11.20 Музичний фільм «Маестро».
12.00 «Я люблю рок-н-рол». Спортивна програма.
12.30 УТН.
12.45 Літературна програма.
13.10 Мультфільм.
14.20 Живе слово. Харківське товариство «Спадщина».
14.55 Художній телефільм «Провінціалки».
16.25 «Відлуння Чорнобиля». Теленарис.
16.55 Мультфільми.
17.20 «Імені першого Президента України». М. Грушевському присвячується.
18.05 «Якось через чверть століття». Зустріч українських рок-музикантів різних поколінь.
18.45 УТН.
19.00 Чемпіонат України з футболу. «Таврія» — «Зоря МАЛС». 2 тайм.
19.45 Право. Телерадіоканал.
20.45 На добраніч, діти!
21.00 ДНІПРО.
21.35 Художній фільм «Вавілон XX».
23.10 УТН.
23.25 Чемпіонат України з футболу. «Металіст» — «Чорноморець».

I КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

6.30 Суботній ранок ділової людини.
7.30 Мультфільм.
7.45 У світі двигунів.
8.15 Прем'єра науково-популярного фільму «Музичні інструменти та їх історії».
8.45 Як досягти успіху.
9.00 Радіо «Труба».
9.30 Центр.
10.10 Бумеранг.
10.40 Музичний кіоск.
11.10 ЕХ. Екологічна хроніка.
11.25 Медицина для тебе.
12.05 Мультфільм.
12.20 Концерт Державного Кубанського козачого хору.
13.05 Студія «Око» представляє. (Про долю адмірала Колчака).
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.20 «Портрет на тлі». В. Бєлов.
15.10 «Задзеркалля». Художній телефільм «Малий, але хвацький».
16.30 Пісні, народжені на землі Афганістану.
17.30 Брейн ринг.
18.25 Вперше на екрані. Художній фільм «Золотошукачі».
19.45 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.40 Відкриття VII телевізійного конкурсу молодих виконавців естрадної пісні «Ялта-92». У перерві — Новини.
23.55 Останній з палко закоханих. В. Зельдін.

КАНАЛ «РОСІЯ», II ПРОГРАМА УТ

7.00 Вісті.
7.25 «Іркутськтелефільм» представляє...
8.15 Супермотокрос у Крилатському.
8.45 Дозвілля.
9.00 Програма «Здоров'я».
9.30 Світ спорту очима фірми «Жіллетт».
10.00 Плюс одинадцять.
12.00 Пілігрим.
13.00. Вісті.
13.20 Кінотеатр повторного фільму. «Семеро сміливих». Художній фільм.
14.50 «Бурда моден» пропонує...
15.20 Відкритий світ. «Шукачі мудрості». 90 років з дня народження М. Реріха.
16.40 Фарс-мажор.
17.10 Росія і світ.
17.40 Парламентський вісник.
17.55 Прем'єра телефільму «СРСР — США: велика гра». Фільм 5.
18.55 Реклама.
19.00 Вісті.
19.20 Київська панорама.
19.40 Кінозустрічі.
21.50 «Думи мої...».
22.00 Вісті. Астрологічний прогноз.
22.20 «Турбаза «Вовча». Художній фільм.
23.50 Науково-популярний фільм із субтитрами «Дев'ять років з екстрасенсами». Фільм 1.

СТУДІЯ «ТЕТ-А-ТЕТ»

15.05 Мультфільм.
15.35 Худ. фільм «Легенда про Тіля».
18.00 Співає Деміс Руссос.
19.00 Мультфільм.
19.10 Худ. фільм «Кінець агента».
20.40 Муз. пауза.
20.45 Худ. фільм «Зірка-80».

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А. Ф. ГОРЛОВ.

РЕДКОЛЕГІЯ: Анатолій ГОРЛОВ, перший заступник головного редактора; Олександр БІЛИК, заступник головного редактора; Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, оглядач, завідуючий відділом культури; Борис СИДОРЕНКО, заступник головного редактора; Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, редактор відділу кореспондентської мережі; Віталій СУДДЯ, відповідальний секретар.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-44.

Рукописів не повертаємо.

Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955.

Загальний тираж 447.500

Комбінат друку видавництва «Преса України».

252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Зам. 0311154.

1 2 3 4 5 6 7 8 9